

İrfan Kayagil

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

( )

Eserleri:

Acılara Türkü Yazdım

Ben yılları yıllar beni bitirir
Sözler gider anlamını yitirir
Acılara türkü yazdım haz gibi
Bestesi yok kulpu kırık saz gibi

Sevda ile mutlu olan var mıdır
Gönüllere acı eken yar mıdır
Ben yılları yıllar beni bitirir
Acılarım saçlarımda kar mıdır

Gül açmasa mevsim sanki kış gibi
Hıçkırıklar vurulur alkış gibi
Ben yılları yıllar beni bitirir
Gel artık hasretim yakarış gibi

Yürek yanar, ten de susuz yaz gibi
Felek kanar senle vuslat farz gibi
Acılara türkü yazdım haz gibi
Bestesi yok kulpu kırık saz gibi...

İrfan Kayagil

Ağrı Dağı

Yüce dağsın bulutların nicedir
Kor, kül olmuş yüreğimde gecedir.
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

Ağrı dağı ağıt yakar dururum
Geçitleri bende arar bulurum
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

Hasret akan pınarından içerim
Her tependen uçar gibi geçerim
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

Her bir tepen sanki senden uludur
Bir can vermez hangi Allah kuludur?
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

Çektiğin acıdan saçın ağarmış
Yoksa, yaz günleri kar mı yağarmış?
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

Bizi geçit vermez dağ mı ayırmış
Sevda gülü biten bağ mı bayırmış
Söyle Ağrı geçenleri gördün mü?
Sen doruğa tırmanıp da döndün mü?

İrfan Kayagil

Al Yazmalım

Seni çalar, seni söyler kavalım
Kokun esen yeldedir al yazmalım
Gelen kurtlar kuzuları unuttur
Sanki anıları beni avutur.

Şacının ucundan kestiğin teli
Öpseydim onu bana veren eli
Uzaklara bakar seni ararım
Uçan her bir kuştan seni sorarım

Seni çalar, seni söyler kavalım
Kokun esen yeldedir al yazmalım
Yıldızlarla dertleşmemiz bittimi
Anlatırım ağaçlara derdimi

Beklemekle geçti ömrün yarısı
Ak olmadan senin buğday sarısı
Bitse bu ayrılık, bitse bu hasret
Bilmem kavuşmamız ne zaman kısmet

Ayrılık derler ki ölümden yaman
Al yazmalım sensiz geçmiyor zaman
Yıldızlarla dertleşmemiz bitti mi
Anlatırım ağaçlara derdimi....

Ayırdı bizi bu başlık parası
Beklemekle geçmez gönül yarısı
Bitse bu ayrılık bitse bu hasret
Bilmem kavuşmamız ne zaman kısmet

Aralık 2002

İrfan Kayagil

Altaylardan

Bir atlı gelirken Altaylardan
Bin atlı vardı peşinde,
Her biri kükreyen bir aslan
Bin çarpan yürek içinde.

Vatan edinmekteler bu yurdu
Malazgirt şahit,
Ya da bağrını açan Anadolu
Yıldırılmazdı kimse bozkurdu

Zalimin süngüsü çelik deliyor
Şahlan ey Anadolu zaman geliyor
Türkü söyleye söyleye,
Şimdi Anadolu dan Avrupa ya
Türkü geliyor, Türkü

Ankara 2002

İrfan Kayagil

Anlayana Saz

Fırlayan oku tutamazsın
Yağa suyu katamazsın.
Evlat seni satarda,
Sen evladı satamazsın.

Mecnun kavuşsaydı Leyla ya,
Küfrederdi yaşadığı sevdaya.

Bir hata yaptı Adem,
Elma yerine yedi badem.

Tanrı İnsanı yarattı,
İnsan Dünyayı sararttı

Demokraside ilke seçimdir
Biz de seçilmek geçimdir.

Çalışkan yurttaş bal yapar
Hortumcular yal kapar

Ak akçe kara gün için
Yeşil dolar düğün için.

Yeme, sakla doları
Tak boynuna yuları

Akılsız baştan
Aptal seçmen ne çeker

Kahramanlar can verir
Yurdu yaşatmak için
Ormanları yakarlar
Arazi kapatmak için

İrfan Kayagil

Asıl Suçlu Zamandı

Asıl suçlu zamandı
Yeri ve gününü bilmedi
Şaşırdı birden
Kadere karşı gelmedi
Giden gelseydi
Zaman gününü bilseydi
Karmakarışık olmayacaktı
Dengini bulacaktı
Asıl suçlu zamandı
Zamanını bilmedi aşkın
Zamanını bilmedi ayrılığın
Zamanını bilmedi mutluluğun
Yorgun ve üzgün
Kırık, paramparça hayatlar
Uç uca eklenen
Bir bütün etmeyen parçalar
Aşkı ayırdılar
Susamışsan eğer
İçmek için pınardan
İzin istemeye gerek var mı
Pınar akmalı
Doymalı insan
Susuzluğa,
İçmeli kana kana
Yanmamalı olmayana
Asıl suçlu zamandı
Mahkum etmeden aşka
İtiraf etmeliydi suçunu
Yanlış insan yanlış zaman
Asıl suçlu zamandı
Verilen hüküm tamamdı
Elveda, hayata ve aşka

İrfan Kayagil

Asya dan Avrupa ya

Asya dan Avrupa ya uzanır bir güzel
Burcu burcu vatan kokar, esen her yel
Nerede geçmişte şahlanan millet
Ey halkım kimlerden umarsın medet

Şimdi savaş cephelerde olmuyor
Ekmek aslan ağzında, ceplerse dolmuyor
Çektiğin sıkıntılar ekonomi talanı
Verilen bütün sözler politika yalanı

Korkma, özün sözün bir olsun
Susma, bırak onlar korksun,
Gelecek elbet bir gün zamanı
Atan örnektir, kurtarmak için VATANI.

Ankara 2002

İrfan Kayagil

Aşk Kapıdan Akıl bacadan

Sevda çenberi kavramış bedeni
Bir girdaptır hemen yutar seveni
Gelen aşk, gidense akıldır baştan
Yanarken yüzlerce çift,her bir yaştan

Derken imzalanır nikah defteri
Koca nerede söndürür feneri
Evlilikte bazen olsa da savaş
Sen yine enbildiğin rıhtıma yanaş...

İrfan Kayagil

Aşk mı bu?

Bulunur mu

Nasıl anlatsam o gözleri
Karşılıklı verilen sözleri,
Candan bakan gülüşleri,
Veda eder gibi öpüşleri.

İlık ılık bir his
Öyle bir anı ki nefis
Zamanla unutulur mu,
öylesi bir daha bulunur mu

İrfan Kayagil

Aşk Nedir

Gerekmez soran kimdir
Bilenler bilir Aşk nedir
Bir tutkumu yoksa bir umut mu
Tutulur mu elle, yoksa soyut mu

Aşk bir masalmış
Bir zamanlar yaşanmış
Bu gerçek mi somut mu
Ya da, hayal beşinci boyut mu

Söyle bana Aşk nedir
Bilirsin tek hecedir
Sorma bana çözemedim
Bir çözülmaz bilmecedir

Bir kara sevda mıdır
Gönüllerde yara mıdır.
Ne gündüz ne gece midir
Hiç çözülmaz hece midir?

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Aşk Üzerine Dizeler

Bir saat bin yıl gibi gelir
Seni bekliyorsam bir de
Sonsuzluğu bekleyiştir
Sen buna değersin de

Aşıktan kaçmak olmaz
Aşık olmak ya da olmamak
Elde değil
Aşk bir tutkudur
Aşıklar suçsuz ama
Aşka tutuklu

Kelebekler kadar özgür
Arılar gibi gayretli
Bir ulu çınar gibi heybetli
Olsam bile
Gözyaşları da söndüremez
Aşkın ateşi eritir beni

İçimdeki fırtınalar dinmez
Seni görmezsem bir gün
Bir yudum meyle sönmez
İçimdeki ihtiras
Sensizlik bir ölüm
Ya da sonsuz bir yas

Ruhumun gıdası ey aşk
Doyarım seninle
Yokluğun susatır beni
Çölde kalmış bedevi gibi

Dünyadan geçerim derdin
Senden asla
Sensizlik bana yasta
Çekip gitmen var ya
Asıl o koyuyor bana

Onarılsa da kırılan, eskisi gibi olmaz asla
Bir şarap testisi gibidir kırılan kalpse
Onardığın testi de kalır bir çok iz
Kalmaz bir damla şarap, biliniz

Ocak 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Aşka

Hüzünlü ve küskün
Şaraba ve aşka,
Yüzünde gülün
Kırmızılığı hala.
Soluk gün batımını kucaklayıp
Söndürmek için ateşi,
Büyük girdap
Yutarken tüm yaşananları
Hatıralara bütün kinim.
Sen misin görünen
Ya da erişmek
Hayal ve gerçeklere gebe
Günler değil,
Yılların gölgesinde
Bin hayal ve gerçek.
Nedir bilmeden
Aşk ve nefret,
Güzel olan ne varsa
Benden uzakta
Bense yine sensiz
Elimde kadeh
Saat yirmi dördü vurmakta.
Çok bekledim
Umutsuz sabahları,
Yine gün doğmadan
Uyanıyorum
Aceleci karanlığa.
Hasretim; Gerçek Aşklara...

İrfan Kayagil

Aşka Dayanmaz Engel

Amacı var her sözün
Baygın olmasın gözün
Biraz sen gel biraz ben
Birlikte bulalım çözüm

Ne etek öpmeli ne de el
Sakınırsan alır yel
Dağları aşar gelir
Aşka dayanmaz engel

Bir kumrala kul olsam
Bir de dengimi bulsam
Sevgiye engel kalmaz
Samur kürkten çul bulsam

Dedim bu bir sihir mi
Söylemezsem bilir mi
Ben dağları aşamam
Yarım buraya gelir mi?

Herkes görür bir rüya
Bu aslı yalan dünya
Torosları aşın da
Hiç aşılmaz mı? Konya

İrfan Kayagil

Aşka İnanç

İnanç gerek sevenlere
Rüya değil gerçeklere
Fani olan bu Dünya da
Aşka inanç bu hülya da
Neşe vermez düşünlere

İrfan Kayagil

Aşkı Unutmasaydık

Bir idik bir çift olduk
Biz doğmadık doğurduk
Belki bilmem bu yüzden
Cennetten de kovulduk

Şeytan girdi kanımıza
Kem baktık bacımıza
Belki bilmem bu yüzden
Kardeş kıydı canımıza,

İnsandır anlatılan
Kinidir yaşatılan
Belki bilmem bu yüzden
Şeytandır savaştıran.

Sevgiyle yoğrulsaydık
Önce insan olsaydık
Bağışlanırdık belki
Aşkı unutmasaydık.

Melekler secde etti
Tanrı ona emretti
Şeytan ise reddetti
Belki kini bu yüzden

Ademin oğulları
Kim affeder kulları
Sevgiden köprü olur
Size cennet yolları...

Şeytana uymasaydık
Sevgiyle yoğrulsaydık
Bağışlanırdık belki
Aşkı unutmasaydık.

Ankara Kasım 2001

İrfan Kayagil

Aşkın Rengi

Aşkın rengi olsaydı
Kırmızı mı olmalıydı
Sarı mı daha şık?
Ya da sarı mavi karışık
Bir yavru renk yeşil
Yada sevdalar gibi kara
Her geçen gün bir yara
Beyaz mı daha güzel
Aydınlıklara akan bir sel
Aşkın rengi olsaydı
Gökkuşuğu olurdu
Her rengin olduğu
Hiçbir rengin kalıcı olmadığı
Hiç ulaşamayacağınız
Tutmak olası olmayan
Varla yok arasında
Bir görünüp kaybolan
Yine de güzel
Erişilmez bir renk cümbüşü
Bence aşkın bu olurdu görünüşü

İrfan Kayagil

Ayrılık

Yalnızlığı sordun da
Sana söylemedim mi?
Sevda'nın karasını,
Sarsaydın yarasını
Al canım yarısını,
İstedin Vermedim mi ?

Dersen aşka ihanet
Anlatmamak hiyanet
Bu kuluna merhamet
Verdin istemedim mi?

Gönlüm elbet derbeder
Senden ise bihaber
Bu can sana fedadır
Olmayaydı ayrılık,
Cehennem de sefadır.

Haziran 2002 Ankara

İrfan Kayagil

Azrail

Her gidiş bir geliştire aslında
Gidişlerin gidiş değil
Kader yazmış derler ama
Yazan bilmez, çizen bilmez

Gördüklerin sanma yıldız
Yüz yıl önce sönmüş olsa
Işıktandır gelen bu hız
Gerçek nedir kimse bilmez

Zaman geçti kanma sakın
Bin yıl geriye bakın
İnsan insanı boğazlarken
Hala kırmızıdır rengi kanın

Uygarlıktır bunun adı
Ne balta ne ok kalmadı
Ecel gelmiş derler ama
Azrail, insandan çok can almadı...

İrfan Kayagil

Bağdat Yolu

Yitirmezsen sen yolunu
Terk etmez Tanrı kulunu
Yakmalısın aşk odunu
Kaptırmadan sen çulunu

Samur olmaz belki kürkün
Söylenirse sevda türkün
Vatan gençliğe emanet
Komşuya etme hiyanet

Atam derdi asil kanın
Vatan için feda canım
Vatan dersem Anadolu
Altı üstü Şehit dolu

2002 Aralık- Ankara

İrfan Kayagil

Başkan Ana

Bir ceylanın gözlerinde,
Bir deyişin sözlerinde
Bir kuşun kanatlarında
Annenin çırpınışları,
Toprak ananın yaratılışında.
Cennet olmasın mı ayaklarının altında?
Bir tohum düşse tarlaya,
Bir de cemre havaya,
Toprak ana sarmalamasa
Yeşerir miydi bahara?
Canından can katan Ana
Bizim için aç yatan Ana
Evladına kurban Ana
Cennet olmasın mı, ayaklarının altında?
Kanından kan verdin
Emzirip süt verdin
Anlattıklarım öğüt verdin
Ömrünce kanat gerdin
Cennet olmasın mı, ayaklarının altında?
Teninin kokusunu
Şefkatinin dokusunu
İlmek ilmek özledim Ana.
Beni askere yolcu ederken
Gözlerindeki yaşı silerken
Cephede düşmanı yere sererken
Ta yürekten inledim Ana.
Bir ana, kavuşamayacaktı yavrusuna!
Sevgiyi yüreğime işledin Ana.
Cennet olmasın mı, ayaklarının altında?
Analar olsaydı dedim Devletlere başkan
Kaç ulus kalırdı oğulları savaşan
Yurtta barış, Dünya da barış olurdu
İnsanları sevgiyle kucaklaşan....

Şubat 2007 Ankara

İrfan Kayagil

Başlamak Bitişe Komşu

Korkuyorum karanlıktan
Korkum karanlığın aydınlığı yutmasından
Sabah elbet olur, ya uzun sürerse gece
Hesaplamak kolay, zaman sadece iki hece
O kadar kısa ki başlamak bitişe komşu
Yok oluşa neden, Dünyanın var oluşu
Her sabah aynı korkuyu yaşar beşer
Gecenin ürpertisi içlerine, ta sabah düşer
Kaç olursa olsun yaşları
Bu yüzdendir bütün telaşları
Korkarlar, karanlığın aydınlığı yutmasından
Mutluysanız, zaman yine kısa
Tek dileğiniz o an dursa.
O kadar kısa ki başlamak bitişe komşu
Özlem'e neden sevginin var oluşu
Sevmeseydiniz oysa, hiç sevmeseydiniz.
Ne özlemi, ne ayrılık sancısını bilmezsiniz.
Belki bu yüzden korkuyorum karanlıktan
Korkum bu yüzden alıştığım aydınlıktan
Görmeseydim oysa hiç görmeseydim
Güneşin bu denli parlak olduğunu
Sevdanın ateşinin sıcak olduğunu
En sıcak yerin sevgiyle acılan kucak olduğunu
Korkmazdım, sevdiklerimi yitirmekten
Günün aydınlığını sevgisiz bitirmekten.
Yok oluşa neden Dünyanın var oluşu
Zaman o kadar kısa ki, başlamak bitişe komşu.

Ankara. Ocak 2006

İrfan Kayagil

Batmış Gemi

Hiç batmış bir gemi gördünüz mü?
Bilmezsiniz ne kadar da yalnız ve hüzünlü,
Hatıralarla yüklü her bir köşesi
Zamanı yitirmiştir, sanki yoktur neşesi.

Yinede ölmemiştir, sadece derin uykuda,
Düşlerinde kendini görür sanki rıhtımda,
Yüzlerce tanıdık yüz, gelen yolcular,
Her bir yolcuda, sanki ayrı sancı var.

Kimi yuvaya dönmüş neşeli mi neşeli,
Kimini sevgilisi uğurlar, şimdiden özlemi.
Hepsinin ışı ışı gözlerinde umut var,
Oysa her bir umut kendisiyle battılar.

Hep düşünmüştür, aslında suçlu kim?
Kader kazandı kim yaptı seçim?
Yorgun gövdesinin hiç suçu yok mu bunda,
Jilet olmayı düşlemezdi emekli olduğunda,
Şimdi derinliklerde, öyle rahat, böyle derin uykuda...

Bin bir çeşit balıkla oldu arkadaş,
Her birinin yuvası hepsine sırdaş,
Aslında battıysa da kimilerinin umudu,
Yeni canlar, için yeni mekanlar kuruldu.

Hayat dediğin nedir? ebediyetin yanında,
Oysa şimdi uyanır her sabah, ilk ışığı aldığında,
Ya da yeni bir yuva için, balıklar gıdıkladığında,
Bir batığın zaman tanımaz öyküsüdür bu.
Birde dostları arasa, kırılmazdı gururu,
Şimdi derinliklerde, öyle rahat, böyle derin uykuda...

Ankara. Eylül 2001

İrfan Kayagil

Baykuş

Her bir üniversite olursa medrese
Gençler girecek karanlık kümese
Cahilin Karun' a döndüğü günse
Bilimle göğsünü geren olur mu?

Dizine vurma sattıysa baban
Sanamı ne? oğlum öpülen anan
Hiçbir devirde bitmez bu talan
Bu tezgah a dokunan olur mu?

Bağdat tan dönerdi, Kural değişti.
Yanlış hesap Bağdat a yerleşti
Büyükdü talan, petrol beleşti
Demokrasi ecel olup göründü
İnsan hakları orda gömüldü.

Koynuna girdiğin kara bir yılan
Kandırdı Dünya yı koca bir yalan
Şimdi hedef İran, sırada Harran
İsrail den bize komşu olur mu?

Amaç petrolse her şey bahane
Silah ticaretinde işler şahane
Kimin umurunda Bağdat virane
Bunlar cinayet diyen olur mu?

Her gün çıksa, meclisten bir yasa
Aş dolar mı? önünde boş duran tasa
Okula boş ver, gençler hep kursa
Bir ucum Şırnak bir ucum Bursa
Kardeş kardeşe düşman olur mu?

Burası Huş dur yolu da yokuş
Mazlum çeker ah. zalime Alkış
Dünya da, fareler atarken cirit
Avlanacak Büyük Dev baykuş

İrfan Kayagil

Beddua

Ayrık otu gibi bittin her yerde
Girdi başım seninle derde
Vuslatın acı verirdi
Sevginse sanki zehirdi

Geçtiğin yollarda bitti dikenler
Benden mutlu ayrılık çekenler
Ne yanımda kal, ne bana görün
Beni unut, biraz da sen sürün

Ankara, Kasım 2001

İrfan Kayagil

Bekleme

Sana sđınıyorsak hala
Kucaklıyorsan bizi kabrinden
Yüzümüz yok, sana gelmeye
Bekleme...

Teslim etmişken son kaleyi
Diyorlar ki silmeli
Altı oktan beşini,
Ve yitiriyorsak gün be gün
Türküm diyen bir kardeşini
Yüzümüz yok, sana gelmeye
Bekleme...

Nerede, şahlanan millet?
İçimizdeyken bu illet
Teslim etmişken son kaleyi
Genliğe boşa emanet
Gelemeyiz, bekleme...
Bilmem kaç yıl sabret.
Diyorlar ki silmeli
Altı oktan beşini,
Gün gelir, sererler mi?
Vatan hainlerinin leşini...
Bence umutsuz hilal
Yeniden doğmalı
Yüzbin, Mustafa KEMAL!

Ankara Ağustos 2007

İrfan Kayagil

Beklemek

Beklediğine deydi mi bilmem
Sıcak bir yemek önünde
Onca aç varken yiyebilirsen ye
Yiyeceksin elbet
Önce can denir
Canan sonra gelir
Biraz daha bekle tatlısı da var
Onca acı çeken varken
Yersin elbet tatlı tatlı
Beklediğine deydi mi bilmem
Sevgilin aradı seni
O da bekliyor gelmeni
Sen kaçınıcısın merak etmiyorsan
Gecen çok güzel geçecek
Sen viski, o tekila içecek
Yarını beklemek güzel
Şirkette sekreterin seni beklerken
Beklediğine deydi mi bilmem
Son satış kolay olacak
Sen karına kar eklerken
Yetim hakkı mı sorulacak?
Af çıkmış diyorlar
Ödemediğin vergileri siliyorlar
Zaten ödemiyordun ya
Şimdi hiç ödemeyeceksin
Beklediğine deydi mi bilmem
Bir de karın aradı
Sekreterin toplantı da dedi ya
Yinede bekliyor seni
Sipariş kürk ne oldu?
Belki affeder o zaman geç gelmeni
İhale sonucunu bekliyordun ya
Sende kalmış merak etme
Müdürün yanına boş gitme
Gelecek ihale daha ballı
Birinci sayfada Ebru Şallı
Beş şehit daha varmış
Arka sayfaya yazmışlar
Kimse okumamış besbelli
Bu yüzden belki herkesin keyfi yerinde
Doldu elbet cebin
Beklediğine deydi mi bilmem
Sıra semerinde
Hadi tığınmayı bırak.
Bekletme seni bekleyenleri de!

Eylül 2006 Ankara

İrfan Kayagil

Beklerim Seni Ziyaret Gününde

Açtım da ucunu yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Derdimi dermeden bitseydi çilem
Benim yarım duydu, geldi mi bilem
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde
Açtım da ucunu yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Demirdendir kapı hepten kapanmış
Suçlu, yoksulluğu kader yapanmış
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde
Hür söyleme kelepçeyi vurdular
Köşklerini sırcadan da kurdular
Açtım da ucunu, yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Bu cefayı çeken elbet yorulur
Yetimlerin hakkı kimden sorulur
Hür söyleme kelepçeyi vurdular
Köşklerini sırcadan da kurdular
Hep zenginden yana oldu adalet
Biri yerken binler çekti sefalet
Gerçekse; ne ilimde ne bilimde
Bu diyarda hep kürkteydi keramet
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde...

Ankara, Mart 2006

İrfan Kayagil

Benim Adım Demokrasi

Benim adım demokrasi
Çok da güzelim
Her türlü saldırıya açık
Kirlenmiş olduğuma bakmayın
Alnım ak aslında
Kafam karmakarışık
İsteyen alır yatağına
İsteyen hayatına
Hayatına alan da
Yatağına alan da
Aynı şeyi yaparlar
eylem değişmez
sonuç değişir sadece
Bir gün terör doğduğunda
Bu yüzden babası belli değildir
Benim adım demokrasi
Hiç mi hiç kötülük yok
İçimde
Ben temiz kalırım doğru seçimde
Siz kötü tohumlar yeşertmedikçe
Hiç mi hiç kötülük yok içimde
Alnım ak aslında
Kafam karmakarışık...

İrfan Kayagil

Bilmece: Hangi Ülke de

Seversin kavuşamazsan
Aşık olursun.
Dolanırsan,
Sarmaşık olursun
Çok düşünürsen,
Filozof olursun.
Hak, hukuk savunursan
Komünist olursun
Ustana bağlı kalırsan,
Mason olursun,
İşyerinde üretilmediysen,
Fason olursun.
Duvara yazar,
Tosun olursun.
Yelen olsa,
Aslan olursun
Dayı bulursan
Kral olursun.
Dağda gezersen
Maral olursun,
Yetim hakkı yersen,
Zengin olursun.
Zenginle dost olursan,
Kul olursun.
Para olsun,
Pul olursun.
Çok para ziftlenirsen
Yol olursun.
Eşini yola gönderme,
Dul olursun.

Ankara, 2002

İrfan Kayagil

Bin Mustafa Kemal

DüŖerken tüm değerler yaprak yaprak
Utanır bizden vatansa bu toprak
Çığlık çığlığa her Ŗey, umutsuz hilal
Yeniden doğmalı bir Mustafa Kemal

Ŗimdi paylaŖılırken büyük pasta
Kıvraniyor Anadolu, kimler yas da
Hani gençliğe emanet etmiŖtin ya vatanı!
Bil, sadece gözetliyor, Satanı!

Güleriz halimize ağlarken anamız
Bizi bu hale düşürenler mi babamız?
Nerede Ŗahlanan kırat, ya da Bozkurt?
Borç uğruna elden giderken Yurt.

DüŖerken tüm değerler yaprak yaprak
Utanır bizden vatansa bu toprak
Çığlık çığlığa her Ŗey, umutsuz hilal
Yetmez!
Yeniden doğmalı BİN Mustafa Kemal.

Ankara, Aralık 2001

İrfan Kayagil

Bir Dost

Ne mal isterim Dünyada ne para,
Zenginlik isterim dostlardan yana.
Acırım sevgiden yoksun kalana,
Bir lokma bir hırka yeter bu cana.

Bir düşmanım varsa ağaç kesendir.
En kötü rüzgar bozkırda esendir.
Acırım ağaçtan yoksun kalana,
Bir söğüt gölgesi yeter bu cana.

Bırak yaşasın, dokunma yılanı,
Hiçbir canlı zarar veremez sana,
Kanmazsan duyduğun her bir yalana,
Bir dost bir arkadaş yeter bu cana.

İlimden İrfandan ayrılmayalım,
Yalan Dünya da biz hep dost kalalım,
Acırım sevgiden yoksun kalana,
Bir yoldaş bir gülüş yeter bu cana...

Ankara 2002

İrfan Kayagil

Bir Güzele Yanmışsan

Bir güzele yanmışsan
Gözlerine kanmışsan;
Koşup durup peşinden
Ah çekiverme içinden.

Söndürmezsen korunu
Şaşırırsın yolunu;
Bir gün olur yakalar
Yapma öyle şakalar.

Sakın fazla aldanma;
Söylenen her yalana,
O da seni severse;
Yap istersen ne derse.

Süzdürmesin oyunu;
Seviyorsan huyunu,
O güzelin aşkından
Aklın gider başından...

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Bir Şey Ummadan

Geçmişi hiç sormadan
Gelecekten bir Şey ummadan
Koşar gelirdim durmadan,
Yalarken denizin köpükleri, tenini
Sarsaydım güzel bedenini,
Saçların değil, yüreğin bir kuş olsa
Yakalardım durmadan
Kıskanırdım rüzgarı
KavuŐtursaydı bizi,
Bu güzelliği veren Tanrı

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Bir Tanıdık

Önce yardım dediler
Tereyağ bile verdiler
Bir yağ tenekesi ile tanıdık
Yağcıların desteği ile kandırıldık
Ortağız dediler ortaya aldılar
Dünyanın dört bir yanını sardılar
Elimizi verdik kolumuz askıda
Demokrasimiz son baskıda
Farkında değil yavrusunu yitiren analar
Hepsi çok yaşlıda
Bir yağ tenekesi ile tanıdık
Şimdi komşu olduk, kim bunlar
Size geliyor mu tanıdık?
On altı devlet kurmuş bu millet
On beşini kaybetmemize rağmen
İçimizden sökülüp atılacak bu illet

İrfan Kayagil

Bir Tek Sen Kaldın (Nazım'a)

Dün yine toplandık bir araya
Satmak için bir şeyleri koyduk sıraya
Haraç, mezat gitti gidiyor
Bu ne zenginlik ustacığım sat sat bitmiyor
Biraz ucuza gidiyor ama, sus be usta
Vatan Hainlerinin söyleyeceği, ne olur bu hususta!
Bazısını, Araplar, bazısını İngilizler aldılar
Hani yıllar önce gelemediklerine pek yandılar.
Artık dostuz bütün milletlere,
Zaten hepsi de ortak oldu buradaki şirketlere
Misafiri severiz elbette,
Korkarım artık biz misafiriz bu memlekette.
Her şey çok değişti, komşularımız bile
Hatta Ata sözlerimiz.
Yanlış hesap Bağdat taş döner derlerdi
Şimdi yanlış hesap Bağdat a yerleşti.
Bir komşumuz vardı komünist,
O bile bıraktı komünistliği
Bir tek sen kaldın, sen de bırak gel be usta
Gurbet elde kalma bir başına.
Sıra gelmeden memleketin toprağına taşına
Gelmesine gel de, sana yer kalır mı bilmem
Ha dersen ki artık bu ülke o ülke değil girmem,
Ne dersen de be usta,
Şairlerin söyleyeceği ne olur bu hususta!

Aralık 2005 Ankara

İrfan Kayagil

Birlik Türküsü

Yitirmezsen sen yolunu
Terk etmez Tanrı kulunu
Yakmalısın aşk odunu
Kaptırmadan sen çulunu

Samur olmaz belki kürkün
Söylenirse birlik türkün
Vatan gençliğe emanet
Ayrılık olur hiyanet

Atam derdi asil kanın
Vatan için feda canım
Vatan bizim Anadolu
Altı üstü şehit dolu

Gelin canlar bir olalım
Zalime karşı duralım
Samur olmaz belki kürkün
Hiç susmasın birlik türkün
Türk öz kardeşidir kürdün

Ankara 2005 Kasım

İrfan Kayagil

Biz Yanmışız Aşk Oduna

Hep sorarım esen yelden,
Yitip gitme, dersin selden,
Kıskanırım seni benden,
Kanındanım, deme elden

Sineme ok atılsaydı,
Bu can sana katılsaydı,
Ne bulunur, ne tutulur
Azad olmaz satılsaydı

Bir bilinmez ona, bana
Erişilmez yüce ana,
Kavuşsa da Adem ona
Biz yanmışız aşk oduna

Ne gökteniz ne yerdeniz
Şeytan değil efendimiz
Biz yanmışız aşk oduna
Secde eden melekleriz

İrfan, bulur İrfanını
Nuh, bildirir Tufanını
Biz yanmışız aşk oduna
Kabul eyle kurbanını...

Kalbim olmuş pare pare
Bulunsaydı eğer çare
Ne yanar, ne donardı
Akıllanmaz bu biçare

Akıl gitti iyce baştan
Göz ayrılır mı güzel kaştan
Sevgiye bent olur mu
Ne çelikten ne de taştan.

Mevla acısa kuluna
Yeşil başa, derler suna
Konmuş başa neyleyeyim
Sevda olmuş güzel turna.

Kalem olmuş sanki kaşı,
Yeni bulmuş onbeş yaşı,
Tel tel olmuş zülüfleri,
Nasıl sarmış güzel başı.

Derler İrfan nedir derdin
Sen herkese akıl verdin
Yazık etme, kendine
Bu kez postu yanlıştır serdin.

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Bu Aşk Nafile

Mevsimler geçse bile
Gülmeden çeksem çile
Bülbüller gelse dile
Yeter bu aşk nafile

Derdimi anlat güle
Gönül vermiş bülbüle
Umut vermez sümbüle
Beter bu aşk nafile

Dağda bir şahin olsam
Zirvede yuva kursam
Bir saçmayla vurulsam
Biter bu aşk nafile

Çölde arama pınar
Şuya düşse de yanar
Aşık olan hep kanar
Canan bu aşk nafile

Asırlar geçse bile
Gülmeden çeksem çile
Bülbüller gelse dile
İrfan bu aşk nafile....

Şubat 2004 Ankara

İrfan Kayagil

Bu Oyunu Oynayalım Taze Geline

Yanar tutuşur oldu sanki tüm yürekler
Sen gurbeti, taze gelinde seni bekler
Haydi halay başı al mendili eline
Bu oyunu oynayalım taze geline

Bilmem gurbette kimler ağlıyor
Sıla özlemidir bu elbet yanıyor
Haydi halay başı al mendili eline
Bu oyunu oynayalım taze geline

Sarardı bütün başaklar bitmedi hasret
Gurbetten dönmek ne zaman kısmet
Haydi halay başı al mendili eline
Bu oyunu oynayalım taze geline

Yiğidin aslında gözü yok kınada
Bırakın oynasın gurbette Lambada
Haydi halay başı al mendili eline
Bu oyunu oynayalım taze geline

Şimdi söyleyelim gelin Türküyü
Yar duymadan gerçek öyküyü
Haydi halay başı al mendili eline
Yardan haber uçuralım taze geline

Kasım 2002 Ankara

İrfan Kayagil

Bu Topraklar İçin Ne Yaptın

Son yaprak düştüğünde
Son nehir kurduğunda
Son kuş yere konduğunda
Sonun geldiğini anlamak
Yada sonsuzluğa bağlanmak
Koskoca bir aptallık ağlamak
Bir şeyler yap çok geç olmadan
Son yaprak sararmadan
Bir ağaç dik istersen
Bin ağaç kesmeden
Bir dere gördüğünde balık yoksa
Buna sebep olanların alıklığını anla
Tarih yazılmış olsa da kanla
Tarih yaşar ancak canla
Hangi taş bilir hangi taşın yaşını
Taş kafalılardan kurtarırsan başını
Yitirmezsin geleceğin aşını
Değirmen taşı bile her döndüğünde
Yoksa bir amacı
İki taş birbirini yer ancak
Değirmenci buna mani olacak
Bir çuval buğday
Ekilecek toprak kalmadığında
Nereden bulunacak
Her esen kuru yel
Kuru çalı gölgesinden
Bir şeyler değil bin şey götürmekte
Bu vatan her gün toprak yitirmekte
Uğruna can verdiğimiz
Bir çamı esirgediğimiz
Bu toprak ana avrat küfretmekte
Toprak bir ana, sen bir baba
Bu baba bu toprağı her gün ...mekte.

İrfan Kayagil

Bu Yüzden

Karanlıkdı o akşam
Soğuk ve hüzünlü
Acınacak anılarla dolu
Bir karabasandı.
Sen gittin ya o akşam
Dönmemecesine
Bakmadan arkana
Arkanda bırakmadan
bir hatıra
Sen gittin ya o akşam
Soğuktu çok soğuk
Bu yüzden dondu denizler
Bu yüzden yandı ormanlar
Bu yüzden öldü balıklar
Yüzdeyüz dü ayrılıklar.
Sen gittin ya o akşam,
Bu yüzden hala karanlıktır akşamlar.
Hüzünlü ve solgun ışıklar
Bu yüzden yas tutmakta
Kuzey yıldızı göz kırpmakta
Senden kalan
Tek hatıra, o yıldızdan
Solgun ışıklar.
Ben yine de bekliyorum
Kutuplar da akşamlar çok uzun
Kutuplar da gündüzler de
Aydınlık geri geldiğinde
Bir kızılık kaplayacak
Dünyayı, belki o an
Gerçekler aydınlanacak.
Belki bir düşün
Kutup ışıklarındaki gizem
Hem seni, hem beni yutacak
Yine de ümidi kesmedim
Ne senden, ne kutup yıldızından
Sen gittin ya o akşam
Bu yüzden hala karanlık
Kaybolduğum günler
Çok ama çok kalabalık
Bu yüzden önemseyen yok
Ne seni, ne beni
Bu yüzden bütün aşklar
Ebediyen kucaklar evreni...

Ankara Ekim 2009

İrfan Kayagil

Bulunur mu?

Nasıl anlatsam o gözleri
Karşılıklı verilen sözleri,
Candan bakan gülüşleri,
Veda eder gibi öpüşleri.

İlık ılık bir his
Öyle bir anı ki nefis
Zamanla unutulur mu,
Bir daha bulunur mu?

İrfan Kayagil

Can Denilen Belki Sade Tendedir

Can denilen belki sade tendedir.
Bütün hikmet özümdeki bendedir.
Tüm bedenim sevgin ile doludur.
Bilinmeyen kavuşmanın yoludur.

Sevgiden ötedir bu anlatılan
Anlatılmaz kalplerde yaşatılan
Her anı bin bir gizemle doludur
Bilinmeyen kavuşmanın yoludur.

Senden yansıyan özümdeki bendir
Gayrisi yarattığın bir bedendir.
Her yanı bin bir gizemle doludur
Bilinmeyen kavuşmanın yoludur.

Gelir bir gün elbet vuslat zamanı
Sona erer ömrümüzün tamamı
Ne yaşamın ne Dünyanın sonudur,
Bilinmeyen kavuşmanın yoludur.

Aralık 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Can Türküsü

Selam verdim almıyor
Selam verdim almıyor
Evime buyur ettim,
Gitme dedim kalmıyor.
Ben göle girdim diye
Ben göle girdim diye
Göller bulmuş dalmıyor
Göller bulmuş dalmıyor.

Ben ettim sen eyleme
Ben ettim sen eyleme
Arkamdan söz söyleme.
Haydi gel barışalım
Can canım olsun diye
Canlara karışalım
Canlara karışalım

Sen biz isen, biz seniz
Gönlümüzü bilseniz
Ana baba bir değil
Kardeşliğe gelseniz
Kardeşliğe gelseniz.

Haydi gel barışalım
Can canım olsun diye
Canlara karışalım
Canlara karışalım.

İrfan kayagil
Ankara Ekim 2013

İrfan Kayagil

Çakıl Taşları

Sert ve sağlam durur çakıl taşları
Oysa her bastığınızda nasılda kaypak
Savrulurlar dört bir yana yok ki başları.
Yine de serttir çakıl taşları başlarına buyruk
Hep ses çıkarırlar ezildikçe
Bir işe yarar mı bu, sizce?
Duymaz kimse seslerini,
Ne üst üste durabilirler sağlamca
Ne yan yana arkadaşça.
Bu yüzden kıymetsizdir çakıl taşları
Oysa bir kürek çimento
Bağlar onları birbirlerine
Nice yapıların temelidir onlar
Bunu yapan birleştirici unsurlar.
Tek başlarına ne de kıymetsizdir
Bu taşlar,
Bütün güç birlikle başlar,
Nice eserlerin temelidir çakıl taşları
Aslında bütün çakıl taşları;
Ekmeğini taştan çıkaranların göz yaşları...

Ankara, Aralık 2005

İrfan Kayagil

Çanakkalede Şehadet

Conkbayırında kaldın elbet sana felaket
Bir bilseydin burası bizim memleket
Türk tür Türk e tek rakip devlet.
Hep dışarıdan destekli büyük hiyanet
Yedi düvel, hepsi birden önümde
Unutmayız anarız seni Anzak gününde.
Barıştan yana oldu çabamız
Yurtta sulh, Cihanda sulh diye öğüt veren Atamız
Tarihten alsaydık ibret
Türkü, Kürdü bir Millet
Buna şahittir Çanakkale de şehadet
Toprak rengi kızılılara boyandı
Yedi düvel hepsi birden dayandı
Bin yıl oldu, bu topraklar bize yazıldı
Her göz dikene, gürzle mezar kazıldı.
Çanakkale benim güzel vatanım
Fedadır sel olsa akan kanım
Ayrılık en büyük gaflet
Türkü, Kürdü bir Millet
Buna şahittir Çanakkale de şehadet.

İrfan Kayagil

Çek Git Bensiz Gidebilirsen

Yüksek bir yerde oturmuşum
Şarhoş gibi, hafiften
Ömrümdeki belki son Çarşamba
Elimde kadeh
Ve saat yirmi dördü vurmakta
Başım mı dönüyor bilmem
Gün batımını çoktan geçtik
Güneşi mi kokluyorum son dem
Ben derim ki isabetli, nihayet
Yaşadığım ilk hasret
Güneş bana soğuk gelir
Elbet yanan yüreğimden
Hasret dedin de birden aklıma esti
Rüzgarla akrabalığın.
Kaçıp gidişin var ya
Yelesine tutunup aniden
Fırlayıp dört nala, rahvan gitmek varken
Bu acelen ne? Gecenin karanlığında
Kader denilen çizgiyi aşabilir misin?
Buysa istediğin
Çek git bensiz gidebilirsen

Ankara 2005 Ağustos

İrfan Kayagil

Çırlçıplak

Söz ettiğim Anadolunun çıplak dağları
Ne bir orman ne bir ağaç
Ne de salkım salkım üzüm bağları
Bir otun bile zor bittiği
Bozkırlar da nice canların yittiği
Biz onlar için ne yaptık bugün,
Küçük bir çalı idi son gördüğüm
Hadi bugün den geçtik dün ne yaptık
Belki arsa olur diye kaptık
Bu vatan için, kimimiz öldük elbette
Kimimiz varlıklarını yerken vatanın
Dünü de boş ver ömrümüzce ne yaptık
Vergi mi verdik çuvallar dolusu
Öterken hortumcu borusu
Bozkırına bir ağaç mı diktik
Tertemiz akan çaylar kaldı mı şimdi
Kurutulan göllerde çoraklaşan toprağa ne demeli
Hiçbir şey yapmayan gençliğe, diziler ninni
Uyuyoruz uyumasına da uyanacağımız gün belli mi?
Çok şükür sıra sıra camilerimiz
Şelvi boylu minarelerimiz
Bir yanda okul ve aş bekleyen bebelerimiz
Her şeyi Yaratan dan bekleyen cemaatimiz
Mustafa Kemal sayesinde hala milletiz
Sahi hangimiz izindeyiz
Hani yeni doğan Mustafa Kemaller
Şehitler vatan için boşuna mı öldüler
Gençlik ne yapıyor sizce
Saçma sapan dizileri izleyince
Bir elinde hamburger bir elinde kola,
Düdük çaldığında anlayacak süresiz mola...

Kasım 2005 Ankara

İrfan Kayagil

Çok geç Olmadan

Bir bilseydik nerelerden gelmişiz
Bu Dünyaya postu nasıl sermişiz
Hep dediler bu Dünya da yalandır.
Hiç denilen işte senden kalandır.

Mal uğruna ne taklalar atardın
Çul uğruna cananını satardın.
Ne bilirdin gideceğin o günü
Çözemezdin kader denen düğümü.

Belki hem şöhret isterdin hem para
Anardın Tanrıyı düşünce dara
Hep dediler bu Dünya da yalandır
Hiç denilen işte senden kalandır.

Mermer taşın ha olmuş ha olmamış
Bu dünyada eserinde kalmamış.
Kalanlar, sadece mal mülk ve para
Kapişır varisler sanki talanmış.

Yalnızsın şimdi toprağın altında
Hep görürdün karabasanlarında
Bir dostun olsaydı hayırla anan
Mekanın olurdu ışığı yanan.

Artık çok geç, gelenler de gittiler
Yalan dostlukların gibi bittiler
Hep dediler bu Dünya da yalandır
Hiç denilen işte senden kalandır.

Ankara, Kasım 2001

İrfan Kayagil

Dadaş

Erzurum dolu dadaş
Hepsi de bana gardaş
Yaylaları bir hoştur
Yolları da yokuştur.

Gezelim çarşı pazar
Olmasın bize nazar
Oltu taşı gerdanlık
Dere boyu fidanlık.

Erzurum dolu candır
Yoldaş sever bir handır
Severse candan sever
Yanar yürek külhandır.

Bilelim dünü günü
Dağında sümbülünü
Vatan anam diyerek
Dadaşın öldüğünü

Erzurum ırak yerdir
Dadaş dediğin erdir
Vatan canım diyerek
Can veren bir neferdir.

Ankara 2004

İrfan Kayagil

Daha Çok Demokrasi

Daha Çok Bekleriz

Senin resimlerin var, bazı camlarda
Yanında al bayrak
Savaş falan yok aslında
Ne de bir bayram, yakında
Neden durur bunlar hala.
Kimileri de korkarlar bayrak asmaya
Şark cephesinde oturuyorsa birde,
Canı bile tehlikededir.
Nice can pahasına kurtarılmışken Vatan
Tehlikededir Bayrak asan!
Asılması gerekeni asamadık,
Bari bayrak asalım.
Biz de alıştık, alışırsın demişlerdi
İnanmamıştık oysa
Vatan, millet sevgisi buysa
Yerinden kalkardın, kulakların duysa.
Şapka devrimi, kılık kıyafet
Şimdi kavuk ile cüppeye ziyafet
İşte ülkenin hali,
Bu durumdan pek memnun ki ahali
Yüzde elliye geçtiler
Demokrasi ile seçtiler.
Ekonomiyi sorarsan, son hızda
Memleketinin yarısı,
Yardımla yaşıyor bu bazda.
Gitti "Ne mutlu Türküm diyene"
İtibar yurdum malı yiyene
Aş desen iş desen oldukça azda
Daha çok demokrasi
İnşallah gelecek yaz da...

İrfan kayagil Ekim 2013

İrfan Kayagil

Damla Damla

Dök günahlarını yağmur yerine
Kükre kükreyebildiğin kadar
Temizle pişmanlıkları
Yaşat yaşatabilirsen, tüm aşkları
Yitip gitmez o zaman, göz yaşları
Sevda nehirleri
Neden hep acılarla beslenir?
Gök gürültüleri isyanda
Mutluluk fırtınanın mı ardında?
Kara bulutların kanatlarında
Sevgiliye kavuşmak
Sonsuza erişmek gibi zor mu?
Ayrılık, aşkı tutuşturan kor mu?
Özlemin kanat çırpınışları duyduğum
Bir kuş misali uçup giden elimden
Haber getirebilse sevgilimden
Nafile, ne o gelebilir şimdi
Ne ben, gidebilirim.
Söyle, ölüm meleğini çağıran kimdi
Dök günahlarını yağmur yerine
Her yüreğe sevda dolsun
Bir bizim aşkımız eksik olsun
Kükre kükreyebildiğin kadar
Yaşanacak aşklar, ezelden ebede
Sığınarak sevgiden mabede

İrfan Kayagil

Dert Değil

Sen bilmezsen kendini
Gücünü kuvvetini
Küçük düşünüp
Alçalırsan eğer
Bir gün gelirde
Sirtına vururlar eğer
Eğer altın olsada

.....
Diye söylenmiştir eskiden
Ders almazsan tarihten
Çoğrafyanı çizerken başkaları
Şaşar kalırsın harbiden!
Ders alınsa tarihten
Hiç tekerrür etmezdi
Koyun koyun gibi olmasa
Kurt kuzu postu ile
Aramıza dönmezdi!
Biz beslerken kargayı
Gülecekler elbet
Düşmanların alayı
Küsse gardaş dert değil
Yeni başladı komşuyan ile balayı!

İrfan Kayagil

Derya Deniz

Bir umut olsa yarınlara
Unutulmuş insanlara
Kanmasa Milletimiz
Seviyesiz yalanlara

Talan yapar götürüler
Malımız da otururlar
Aş bulunca yanaşır
İş olunca sivişirlar

Sorma bana bunlar kimdir
Suretini bilen bilir
Dervişimiz pir geldi
Yarın derse başım kel mi?
İstedi de vermedik mi?

Cumhurumuz Baba derdi
O yemezdi yeğen yerdı
Kızı ondan yaman çıktı
Anasından çıkınıydı.

Hoca dedik bilge sandık
İşte o an hepten yandık
Usta sanıp çırağına
İş verince kalakaldık

Genliğinde umut oldu
Etrafına dalkavuk doldu
Kıymetini bilmediler
Bu çamurda o da soldu

Geleceği Sezenlerde
Derya Deniz gezenlerde
Devlete erenlerde
Yarın derse başım kel mi?
İstedi de vermedik mi?

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Dilber

Bir masal bir dűş mü?
Bu dilberi ilk görűş mü
Yanık teni, ince beli
Saçları parlar gűműş mü?

Bu dilbere var bir sűzűm
Yandı canım, bitti űzűm
Gel be dilber zevk edelim
Gűğűslerin sanki űzűm.

Yeşil gözlű Suna dilber
Çözűm yok mu buna dilber
Ya yangını söndűrűrsűn
Ya sen beni, öldűrűrsűn

Gűzelliğinin erişilmez
Hurilere değişilmez
Yandı canım, bitti űzűm
Gayrisiyle sevişilmez..!

26.05.2001 Ankara

İrfan Kayagil

Dilek

Kırağı tanesi belki
Güneşle kaybolacak
Işığa uçan kelebek
Yanacaksa yanacak
Aşk ne sihirdir
Ne de bir büyü
Bence bir yağmur damlası
kadar saf,
Kelebekler kadar
Özgür olmalı,
Kısa sürse de, ömrü
Mutlaka yaşanmalı.
Işığa uçan kelebek
yanacaksa yanacak.
Yaşanacak bu aşk
Bir dilek tut istersen
Yine yıldız kayacak...

Ankara Kasım 2003

İrfan Kayagil

Dilerim

Sevmeyi öğrensek
Yarini beklemesek
Hiç gecikmeden
Sevdiğimizi söylesek
Kavuşmak güzelde
Aşk sürmez
Ezelden ebede
Ayrılıklar olmasa
Ölüm Allanın emri
Sevmek güzelde
Hayat cimri
Bu günü yaşamalı
Dün geçmişte kalmalı
Cennette değiliz
Biz bizi biliriz
acı olacak elbet
Kin ve Nefret
Geçmişten miras
Düşmanlıklar olmasa
Tutmazdık belki yas

İrfan Kayagil

Divane

Yine çok yalnızım gök kuşağının altında
Sarı, kırmızı, ya da beyaz, hiçbir şey kalmadı aklımda
Kar tanesi gibi kristal,
Güneş haresi gibi sıcak içim.
Sarılarak zamana
Yalnızlığın koynunda,
Çok ama çok üşüyorum.
Oysa ne kadar da nankör
Daha dün söz vermişti bana
Her geçen gün benim arkadaşım olmaya
İnandım sanma yalanlarına,
İnanırmış gibi görünmek hesabıma geldi.
Bütün hatırası zamanın şakaklarımda
Sanki Mariana çukuru yanaklarımda
Parmak izleri gibi kıvrım kıvrım
Bir labirent gibi çıkmaz sokaklar
Zamanın her bir anı, önceden yazılmış.
Bir taş plak gibi benim kaderim,
Bu kader için dönüp duran bir divaneyim.

Ankara, Aralık 2005

İrfan Kayagil

Drama Köprüsü

Drama köprüsünde diken mi bitti
Gelip geçen yarene vurup mu gitti
Gurbet eldesin Hasan yolun mu yitti
Sabret sende bre Hasan soyun mu bitti

Drama köprüsü şimdi ağlıyor
Söyle Hasan yüreğin mi yanıyor
Kalmadı Hasan eser şanımdan
Anadolu akar ya damarından

Ağlama bre Hasan bir gün gelirsin
Vatan sana hasret sende bilirsin
Unutma şanın Türkün anasından
Anadolu akar ya damarından

Biz hasret rumeline sen de sılaya
Dayansın yüreğin onca yaraya
Kalmadı bre Hasan eser şanımdan
Anadolu akar ya damarından.

Drama köprüsünde dizili taşlar
Ben Anadolu gözlerimde yaşlar
Bu hasret bitmez burada başlar
Unutma şanın Türkün babasından
Anadolu akar ya damarından.

Ankara Ocak 2004

İrfan Kayagil

Durmak Zamanı Değil

Durmak zamanı değil çalışmalısın
Yedi düvel geçti seni, yarışmalısın
Sakin şaşırma gidersen bu hızla
Avrupa nın çöplerine alışmalısın.

Ataların, sana emanet etti bu vatana,
Sakin getirme iktidara seni satana,
Kendine güven, her hüner sendedir
Bilimle uğraş, boşa yitirme zamanı.

İrfan derki çalışırsan gelecek senindir,
Hatırlarsan, en gerçek mürşidin ilimdir.
Namerde muhtaç olmazsın o zaman
Bu dünya ya, liderlik senin yerindir.

Haziran 2001 – Ankara

İrfan Kayagil

Dünya Malı

Dünya malı hepsi yalan
Biter ömür nedir kalan
Belki bu gün iyi yaşar,
Hesap verir bir gün, çalan

x

Sevgi bize içten gerek
İnsanlığa yüce erek
Dost olurduk yılanla
Yalansız, olsa engerek

x

Şaymayın kalan günleri ömürden
Örümcek ağına takılınca beden
Takvim yaprakları gibi düşer
Zamanını bilmez ki beşer

x

İyilik yap, bir gün kıymeti bilinir,
Kötü isen, namın çabuk silinir.
Ne mezarlar doldu kötülerle,
Nefretle anılır.
Kefenin cebi olsa, ne götürülecek sanılır.
Zenginin borusu ötmez o gün
Mahşer duyar ki, sur çalınır.

x

Kusur yaratan da değil kuldadır.
Gönülden inanırsan hidayet yoldadır
Özünde ara her şeyi
Mutluluk ne parada ne puldadır.

İrfan Kayagil

Düş

Düşümde bir ülke gördüm
Politikacıları yalan söylemeyen
Halk için çalışıp onlara hizmet eden
Bir ülke gördüm cennete benzer
Cehennem zebanilerinin yönetmediği
Bir ülke gördüm mutlu halkı
Çocukların açlıktan ağlamadığı
Bir ülke yalanın tutunamadığı
Allah adının gönülden anıldığı
Komşusu aç yatanın utandığı
Korktukları için değil
Sevdikleri için hepsi
İnsan olduklarından insanca davranan
Hayvandan hayvan olmayan
Bir ülke gördüm düşümde
Benden fazla biz olan
Bizim için çalışan bir ülke halkı
Hak için haksızlığa karşı duran
Cennet için değil bizim için düş kuran
Biz seniz
Sen biz, Biz siz, İnsanız
Cin değiliz elbette
Cinliğe özenen
Cenneti gökte sanıp
Şu güzelim Dünyayı Cehenneme çeviren
Bir ülke, Bir Dünya
Bin yılda bir, üç otuz yıl uğruna
Ebediyeti satmayan bir ülke
Bu düştü, düşmeyen görür elbette...

İrfan Kayagil

En Büyük

Dünya da en büyük benim.
Everest den de belki y kseğim.
 elikten de serttir bileğim.
Geç bunları dersin haklısın,
İnsanlık için barıştır, en büyük dileğim.

İrfan Kayagil

En Çok Çocukları Sever Ozanlar

En çok çocukları sever ozanlar,
Bizde çocuktuk bir zamanlar.
Çocukların hayalleridir, dünyayı yaşatan
Hiç bir çocuk yoktur, savaşları başlatan.

Tükenmez bir hırs kaplar insanları,
Belki bomboş geçer yaşamları,
Bencillikleri kaplar bedenlerini,
Bu yüzden incitirler sevdiklerini.

Oysa sonsuz mu sanki yaşam?
Giderken bu dünyadan nedir bize ulaşan?
Bizim için en büyük ülküdür TURAN.
Ülken için çalış, kurtulsun VATAN.

İrfan Kayagil

Endülüs de Aşk

Endülüs de raks hala kırmızı
Kızıl saçlı sevgili
Ya da ecelin hızı
Yaşanmadan çalması
Kapımızı
Dört yöne yönelir
İlk öncüden biri
Seçmek değil
Geçinmek yaşamın gülü
Ötsün elbet aşkın bülbülü
Kanar yürek
Aşka susuzluğunu bilerek
Endülüs de Aşk da hala kırmızı
Aşk aslında bir kelebek
Bir günlük ömrü olsa da
Hayat bu, başınıza gelecek
Endülüs de hasret de kırmızı
Aşık, aşka hasret
Sevene dersin sabret
Endülüs de kavuşmak da kırmızı
Sevene dersin sabret
Kaplara içini bir sızı
Bir akşam, belki de sabah
Gönül e huzur dolacak
Bu sevda ne ilk, ne son olacak

İrfan Kayagil

Erenler

Söyle bana niçin giyinirsin görenler olmasa,
Söyle bana niçin didinirsin yiyenler olmasa,
Bu Dünyada ot da yaşar, insanda.
İnsanlık olmazdı, sizin için düşünen erenler olmasa.

İrfan Kayagil

Eski Sevdalar

Olmuyor hiçbir şey eskisi gibi
Eskiye özlemin yok desem yalan
Hani o eski sevdalar?
Geçerken bir öpücük için, bütün ömür
Şimdi cüzdan içinden prezervatif görünür
Yada ceviz ağaçları yamaçta
Birbiri ardına can vermediler mi
Camdan bir sehpaye eşlik etme uğrunda.
Hani deredeki alabalıklar
Belki balık çiftliğin de kalabalıklar
Rakıya meze olma uğrunda
Birkaç gün daha yaşayacaklar.
Hani o eski hamam taşı
Mermer kurnada hamam sefası
Yetişir mi bilmem eski ressamlar
Şimdi herkesin dijital bir Picasso su var.
Önce VATAN denirdi, bu yalan
Şimdi ki öncelik TALAN
Kuş sesleri mi ovalara yayılır
Şimdiki gençler Cd sesine bayılır.
Canım hadi oradan dersiniz
Bir gün gelir Cd eker ipod biçersiniz

Eylül 2005 Ankara

İrfan Kayagil

Fal

Gün batımı aştım son dağımı
Sevda kurarken ipekten ağını
Dilerim Tanrı dan yitirmem
Gençlikten kalan son çağımı
Bu ağlamam belki ilk değil
Son da olmayacak aslında
Geçerken ömrün son faslında
Kader diyor gerçek bir aşk
Yaşanacak falcı biliyor falımda

İrfan Kayagil

Fal 2

En acısı hiç yokmuşsun gibi
Var oluşunun gerçeği
Kaderin bir cilvesi
Mahşerin örümceği
Örerken ağlarını
Sonsuzluğun merkezinde sen
Çaresiz ve sensiz bekleyen ben
Kavuşmak, yarınlar için
Biliyorum erken
Yine de bekliyorum
Umut dilenirken
Göçebe çadırları yamaçta
Ortasında bir çingene
Raks ederken teninde
Ter tomurcukları
Islak mı ıslak
Her biri yapışmış
Beni kışkandırarak
Sevda türküleri mırıldanıyor
Belki bir masal anlatıyor
Raks duruyor sonunda
Mahşerin örümceği
Örerken ağlarını
Çingene falında
Var oluşunun gerçeği
Kulaklarımda yankılanıyor...

İrfan Kayagil

Fareli Köyün Kavalcısı

Fareler kaplamışsa her yeri
Ekmek aslan ağzında
Yaşanacak ne varsa
Hepsi toplum bazında
Kedi kapmış, hazım da
Korkak ve sinmiş
Verilecek buğday taneleri
Bekleniyorsa,
Peynir kalıbı yoktur
Yazın da...
Fareler gibi üreyin o zaman
Üç yetmez beş on düzine
Şindirebiliyorsanız
Üç çuval piriç amerikan bezinde
Yetkili mi dediniz?
Şimdi onlar izinde
Belki zurna da verirler
Davul sizin de
Tokmak kimin elinde
Gücünü biliyorsan
Kırıntı ile doyma
Bütün hüner sende
Oyna, kaderine Oyna...

İrfan Kayagil

Fayton Sefası

Hey arabacı koş atları
Çıkalım Modaya
Sevgilimle yan yana
Sevgi dolu Dünya ya

Bırak koşmasın küheylan
Hiç yok acelemiz
Gidelim rahvan
Sakın vurma arabacı
Yalnız şaklat kırbacı

Bırak koşmasın küheylan
Gidelim rahvan
Sevgilimle yan yana
Sevgi dolu Dünya ya

Bu gün modaya
Yarin adaya
Sevgilimle yan yana
Sevgi dolu Dünya ya

Ankara 2003

İrfan Kayagil

Gabar Dağı

Havalarda soğudu birden,
Kış kapıda sanırım.
Bekletmemek lazım buyur et içeriye,
Yangın yeri içerisi, belki söndürür bu ateşi
Duy bunları Mehmet'in kardeşi.
Duman duman yine gözlerim
Pınarlarında bir damla yaş,
Ya da gözlerimde son su perisi
şakaklarımda geçen kışın izleri
Beyaz mı beyaz, geç bunları
Ciğerlerime işliyor bu acı ayaz
Hadi bekletme girsin içeriye,
Alsın koynuna ne varsa
Sılada beklesin yarsa,
Sonbahardan son sarı yaprakları
Kışlada sayarken ilk şafakları
Gabar dağı neden böyle hüznölü?
Söyle Mehmet'im gördün mü?
Ayağındaki postalı kim çıkardı!
Sen çıkarmadan son şafakları...

Ankara, Aralık 2005

İrfan Kayagil

Garip Yolcu

Yolumda durma güzel,
Halimi sorma güzel.
Ben bir garip yolcuym,
Bir de sen vurma güzel.

Bir bulsaydım dengimi,
Aşar idim engini.
Ben bir garip yolcuym.
Neyleyim,Senin gibi zengini.

Kul olurum ben aşka,
Yol bulurum o başka,
Ben bir garip yolcuym,
Sen denginden hiç şaşma.

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Gece

Her yıldırımında
Düşmüştür sanırsın
Düşmemiş çıkmıştır.
Yeryüzünden gökyüzüne
Bir enerji boşalımıdır
Yer kürenin kükremesi
İsyanıdır doğanın
Karanlığın tam ortasına
Doğan bir aydınlık,
Kısa sürse de ömrü
Görmeni sağlar karanlığı.
Görmezsen yine de görmezsen
Bin şimşek çaksa gök yüzünde
Bir umut yoksa özünde
Sen düşmüştür sanırsın
Çıkmıştır oysa
Bütün karanlıklar aydınlığa.
Ne geceler gördük
Sonunda hep sabah oldu
Her gün doğduğunda
Ne bu gece
Ne yarinki sondu...

Ankara Ocak 2010

İrfan Kayagil

Gençliğe Emanet

Atam derdi vatan gençliğe emanet
Güçlü olsa bile hıyanet
Şaşarım kim satacaktır vatani
Hatırla, binlerce kefensiz yatani,

Her bir şehit sanki boşa öldü
Torunları borca gömüldü,
Zavallı halkım, sanki gazi
Hep uyanık kal, olma niyazi,

Bu devirde savaş meydanda olmaz
Kapanırken fabrikalar iş bulunmaz
Çaldırma, devletin kaynaklarını
Her söze kanıp öptürme yanaklarını.

İrfan Kayagil

Gerçeğin Rengi

Pembeydi satılan bütün renkler
Yada mavi, kırmızı yeşil,
Sarı da olabilir, kırmızı da
Oysa gerçeğin kendisi siyahtı
Yada kara, kapkara
Hiçbir ışığı yansıtmayan
Gerçeğin kendisi
Yalandı, yada yansiyandı
Bütün renkler.
Oysa gerçeğin kendisi siyahtı
Yada kara kapkara
Hiçbir ışığı yansıtmayan
Görmek isteyenler
Hep renkler uydurdular
Oysa onlar ışıktan yansıyan
Bir düştü, yada bir görüştü,
Yalandı, yada yansiyandı.
Karması beyaz
Işığın özü
Güneşin gözü beyazdı
Bembeyaz
Renkler cümbüşü
Buydu gerçeğin yalan görünüşü.
Gerçeğin kendisi kara
Hiçbir ışığı yansıtmayan
Kendisi gibi olan
Gerisi Yalan dolan...

Aralık 2010

İrfan Kayagil

Gizemli Günler

Gizemli günlerin ardında
Yaşanmamış anılar
ve tükenmiş sevdalar saklıyorsan hala
Sakin ağlama,

Her gün bir güneş doğar
Her doğuşunda yeni bir gün
Çzlmeyi bekler akşama değin
Ve bir gün yanında olur sevdiğin

Ankara Haziran 2001

İrfan Kayagil

Gizli Ortak

Bir şahin kanat çırpısa
Bir kuş havalansa
Şahin kuşu kaparsa
Avcı bundan zararda

Bir leylek dönse
Bir martı görünse
Balık olsan bir gölde
Kısa sürer ömrünse

Anadolu da olsan
Söğüt gölgesi bulsan
Bedavaya vermezler
Sade vatandaş olsan

Bir koltuğa kurulsan
Birde kanka bulsan
Batan gemi malları
Bedava Banka Alsan

Geç bunları dersin
Kendin pişirip yersen
Yedirmezler adama
Biraz da bize versen

Ankara, 2001

İrfan Kayagil

Gönül Hırsızı

Her şeyin bedeli var
Bir elmanın, bir narın
Ödersin sende, ey yar
Bu gün olmazsa yarın

Sen aldın yüreğimi
Sanma sakın bedava
Tutsak etsen sevgimi
Bitmez yine bu dava

Bilinmeyen zamandır
Asıl suçlu yalandır
Belki gönül hırsızı
Anılardan çalandır.

Sen aldın yüreğimi
Sanma sakın bedava
Mahkum etsen sevgimi
Bitmez yine bu dava.

Aralık 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Gözün Yaşlı mı Dilber

Gözün yaşlı mı dilber
Yolun taşlı mı dilber
Dolanıp yol bulayım
Kapında kul olayım

Saçın verme rüzgara
Açar gönlümde yara
Hızır gelmez imdada
Kulun düşmezse dara

Çaresizim gelemem
Bir nağme gönderemem
Aşkının tutsağıyım
Överim de yeremem

İrfan der neyleyim
Aşkını dileneyim
Yanmaktan köze döndü
Küllenmesin yüreğim

İrfan Kayagil

Güzel

Nazlı nazlı salınırsın
Bir şey desem alınırsın
Kalbini iyi sakla
Sakın ola çalınırsın.

Severim ela gözünü
Duysam bir sözünü
Bin yıl yeter bana
Doldurur sanki özümü

Sevda bu atılmaz
Sevgiye hile katılmaz
Boşa geçti seneler
Gayri sensiz yatılmaz

İrfan düştü bu derde,
Ayrılık varken serde
Yanımda olsan güzel
Hayır olur her şer de.

İrfan Kayagil

Hain

Memedimin canı kurban
Anasıdır asıl yanan
Dağlarbaşı şimdi duman
Hain dilese bu gün aman
Cezan oldu sanma tamam

Dilim varmaz anlatmaya
Bitmez kanım damlatmayla
Bir gider bin geliriz
Vatan yolunda Şehidiz

Hainler pusu kurmuş
On üç yiğidi birden vurmuş
Dağlarbaşı şimdi duman
Hain dilese bu gün aman
Cezan oldu sanma tamam

İrfan Kayagil

Hancı

Kara saplanan kar küreğın
Çamurla kirlenmez yüreğın
Tertemiz çıkardı inansan
Bir su damlası gibi safsan

Tutsanda camı kalmazdı bir iz
Beyaz sayfalardan temiziz
Yakmazdık elbet ormanı biz
Suyu tutuşturansa biziz

Hiç kimseye vermezdik acı
Bulunsaydı bunun ilacı
Yaşananlar dersin bir yoldur
Sen yolcu olursun ben hancı

Ankara, 2000

İrfan Kayagil

Hataların ve Sen

Gökte arar yerde bulursun
Ya da bulduğunu sanırsın
Sevdin mi ta gönülden,
Yitirdiklerini unutursun

Geçmişe bir baksan,
Ya da geçmişini yaksan
Ne kalırdı geriye,
Sevdanın külleri,
Hataların ve sen

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Hayat Yolu

Zamanda gizlenen çöl sarısı
Geçmişken ömrümüzün yarısı
Gurbette sevdiklerinden uzak
Hasret kaderin kurduğu tuzak
Bu kulun seni nasıl bulacak
Aşktır gönlüme köprü kuracak
Bu çilenin ne başı ne sonu
Tükenmez bir gamdır hayat yolu

İrfan Kayagil

Hayatın Oyunları

Sırrı verirsen ele
Herşeyin gider sele
Canan bildiğin bile
Satar seni ecele

Hayatın oyunları
Unutursan bunları
Dostum, dostum diyerek
Kurt yerdi koyunları.

Ankara 2001

İrfan Kayagil

He

Hiç havamda değilim yüreğimde hüzün
Erik ağacının altındayım güzün.
Her düşen yaprak saklanıyor üşümüş gibi
En altta kalana balçık sıvanmış
Hepsi üstüme yığılmış, düşünmüş gibi
Ezilmiş ilk düşen, sanki ne varmış,
Hazan mevsimi hep kurban ararmış
Eylül yeni geldi, kar mı yağarmış?
Haziranda ne güzeldi dallarda
Esen her rüzgarla selam yollarda
Hışırtilara gelen kuşlardı dostumuz
Ekim de kış kapıda, güç kalır mı kollarda
Havalar soğur da yangın yeri yürektir
Eğer aşka mahkumsam
Hesap bu ağacın altında kürektir.
Endazesiz olmaz aşka cezanın
Hayra yormam sultanı olsam fezanın
Esrarını çözmeye gücüm yetmez
He demeden yar, bu can bedenden gitmez.
Ezelden ebede aşk için ölenler bitmez.

İrfan Kayagil

Her Bahar Akşamı Her Yaz Gecesi

Her bahar akşamı, her yaz gecesi
Kalbimde yaşanır aşk bilmecesi.
Unuttum desem, de bil ki yalandır
Hep aklımda, gönlümün ilk ecesi.

Göz görmezse gönül nasıl katlanır
Son gülüşe bir de elem saklanır.
Unuttum desem de, bil ki yalandır
Yargılansa gönül bundan aklanır.

İnanırsan, hep gelmeni bekledim
Her geceye gündüzleri ekledim.
Unuttum desem de, bil ki yalandır
Bulunmaz eşi, cihanda tek dedim.

Her bahar akşamı her yaz gecesi
Kalbimde yaşanır aşk bilmecesi
Unuttum desem de, bil ki yalandır
Hep aklımda gönlümün ilk ecesi.

İrfan Kayagil

Hikaye

Dünyaya geldiğim gün
Yani çok eski bir hikaye
Seçim varmış iki gün sonra
Demokrat Partinin doğuşu
Hani demokrasi için seçim
Yoksa aslı hikaye
Kaç bahar geçti kaç kış
Hala demokrasi için yakarış
Her parti tüzüğünde
Yalınız lidere alkış
Hele bir demokrasi iste
Dalkavuklar tam liste
Sorarım size
Demokrasi var mı ailenizde?
Hal böyle iken
Elbet genel seçimde hikaye
Liderler halka verirken talkını
Hepsi yutacaktır salkımı.
Bilirsiniz babalar ve bacılar
Çok dürüştür politikacılar!
Bu yüzden büyüdü burnum
Pinokyo gibi söyler dururum.
Gördünüz nasıl kurtuldu Asiyeye
Irak da kavuştu demokrasiye!
Buda ayrı hikaye...
Az kaldı seçim önümüzde
Sahi hangisi gönlünüzde
Bence hepinizin kalbi kırık
İşini, dürüst yapan insanlar
Fayda etmez son hıçkırık...

İrfan Kayagil

Hiroşima

Sen ne iyiliği ne kötölüğü dışarıda arama.
Vicdanına sor, o bilir tuz basmayı yarana
Bilirsin insandır, insanlığın dışmanı
Asırlardır böyleydi, suçlama Şaddam'ı.
Hayvan öldürürse, karın doyurmaktır amacı
İnsan oğlu doysa da, hırsı verir bir şancı
Bu Dünya, ne Süleyman'a kaldı ne Ömer'e
Ne İnkalara, ne Sümer'e
Çekilen bunca acı, Ne de Siu'lara yabancı

Çok savaşlar yaşadı, Ademin oğulları
Tanrı bile terk etti, bu vicdansız kulları
Kim yok etti, sanki Hiroşima'yı
Belki barışın erdemini bilseydiniz
Açılırdı elbette, size insanlığın yolları.

Bazen hem sahip olur, hem de yok ederiz
Roma yı neden yaktı? Neron dedeniz.
Biraz ibret alsaydınız Atamız dan,
Yurtta BARIŞ, Cihanda BARIŞ olurdu DERSiniz.

Ankara, Aralık 2002

İrfan Kayagil

İblis

Bu gün söyle sevdiğini
Bu gün ye dilediğini
Bu gün seyret sevdiğin filmi.
Ya da, yaşa dilediğin iklimi.
Hani o ipek kravatın var ya
Takmaya kıyamadığın
İpekten bir yumaktı dün
Çözüldü her bir düğüm
Kaldı mı böcekten eser.
Sahibi sen miydin samur kürkün?
Ya oturduğun ceviz masa
Yok artık koca ağaç, kime tasa.
Doya doya ye, son balıkları
Zehirlemeden fabrika atıkları.
Gelecek planları kurma boş yere
Mazot kokuyor güzel dere
Unut artık, sen midye tavayı
Suyu zehirledik de,
Kurtarabilseydik havayı
Onun bile havası kaçtı
Ozon deliklerinden.
Sakin kapatma musluğu!
Yıka, elindeki pisliği
Yüreklerdekini arındırabilirsen
Okyanusları tüket istersen.
Gelecek planları kurma boş yere
Bunca günaha, af olmaz
Tövbe etsen yüz bin kere.
Doğanın, artık göründü dibi...
Komşumuz oldu cehennemin iblisi
Belki bilmem bu yüzden
Yarınlar hiç olmayacak gibi

İrfan Kayagil

İnce Gelin

Sazım çalar özüm ağlar
Sıra sıra yüce dağlar
Buğra gelin ince gelin
Sağrı olun gence gelin

Ah be güzel yandı gönlüm
Kor değil di söndü ömrüm
Yana yana kaldı külüm
Aşkın ile doldu gönlüm

Kara bağın tek üzümü
Sevdan ile bu hüznü
Çala çala soldu gönlüm
Aşkın ile doldu gönlüm

Benim derdim gönlüm ile
Yıllar yılı çeksem çile
Dere tepe düz gelirdi
Kaf dağına gitsen bile

Kara bağın tek üzümü
Sevdan ile bu hüznü
Çeke çeke soldu gönlüm
Aşkın ile doldu gönlüm

Ah be güzel yandı gönlüm
Kor değil di söndü ömrüm
Yaza yaza bittim gülüm
Aşkın ile doldu gönlüm

Her nağmede derdim azar
Kurşun döktüm bitsin nazar
Buğra gelin ince gelin
Ben yazmasan dilim yazar

İrfan Kayagil

İpek Böceği

Doğanın en güzel yeşili,
Asılı sanki dut ağacında,
İpeğin özü, besbelli yapraklarında
Onları kemiren bir kurt
Bu ipekböceği aslında,
Bir koza için mi bunca telaş
Hey kurtçuk dur biraz yavaş
İpekten yapmasaydın yuvanı
Olmazdı sana ölüm kapanı
Bir kelebek olur uçardın
Belki özgürlüğe kanat açardın
Bir koza için mi bunca telaş
Hey kurtçuk dur biraz yavaş
İpek kimilerine yeni bir umut
Oysa sana, sadece güzel bir tabut.

İşte hayat bu, bir yanda dut ağacı
Bir yanda böcek,
Kimileri kimilerini kemirecek
Bir yuvanız olsun olmasına,
Varsın ipek olmasın, ne var kendinizi öldürecek...

Kasım 2001 Ankara

İrfan Kayagil

İyilik Yap

İyilik yap, bir gün kıymeti bilinir,
Kötü isen, namın çabuk silinir.
Ne mezarlar doldu kötülerle, nefretle anılır.
Kefenin cebi olsa, ne götürülecek sanılır.
Zenginin borusu ötmezde o gün
Mahşer duyar ki, sur çalınır.

İrfan Kayagil

Kader Yazarlar Taşına

Anlat bana deli gönül
Ateş yanar közü görür
Yitti gitti bitti ömür
Zaman geçer insan çürür

Dilim varmaz anlatmaya
Bitmez kanım damlatmayla
Yitti gitti bitti ömür
Zaman geçer insan çürür

Zalim verse bir gün aman
Cezan oldu sanma tamam
Yitti gitti bitti ömür
Zaman geçer insan çürür

Kalsan bile tek başına
Gelmeden baban yaşına
Ölme sen Allah aşkına
Kader yazarlar taşına

Nice canlar gitti bile
Kalanları çekti çile
Dilim varmaz anlatmaya
Bitmez kanım damlatmayla

Yirmi oldu henüz yaşın
Ağarmadan tek bir saçın
Ölme sen Allah aşkına
Kader yazarlar Taşına

Ankara Aralık 2002

İrfan Kayagil

Kaderimin Falcısı

Üstümdedir bütün ömrün sancısı
Nerden gelir bu çilenin acısı
Nergis değil güldür belki incisi
Hepsi birden kaderimin falcısı
Nasıl olsa ben giderim yoluma
Üç dileğim birden olsun kuluna
Neyleyim ki bu aşk bana nafile
Ümit dergahından çıktık kabile
Gül den olsun yollarımız taş değil
Üstümüze sevda yağsa yaş değil
Nefes gider nefis ile hoş değil
İbret alırsan söylenenler boş değil
Üstümdedir bütün ömrün sancısı
Nerden gelir bu çilenin acısı
Han durur da, yaşıyor mu hancısı
Nefes gider nefis ile hoş değil
İbret alırsan söylenenler boş değil

İrfan Kayagil

Kan, Duman ve Kriz

Önümde boş bir sayfa
Yıllar önce yazılmaya başlamış
Neden hala dolmamış
Belki hiç başlangıcı olmamış
Yaşanmaya değer ne varsa
Yaşadık oysa
Hayat denilen rüya buysa
İnsanoğlu neden uyanmamış
Kaç sevda yaşandı kaç saltanat battı
Kim bu Dünyanın anasını sattı
Nice acılar yaşadı adem oğulları
Yaradan hep affetti günahkar kulları
Hani Harun'un hazinesi
Nerede Cleopatra'nın şuh sesi
İspanya'da kaldı mı Endülüs Efsanesi
Arşimet bulmadan önce
Su insanı yüzdürmüyor muydu sizce
Newton yerçekimini keşfetmese
Elmalar yere düşmez miydi?
Osmanlı olmasa
Bizans'ı kimse yenmez miydi?
Christophe Colomb'un keşfi olmasa
Dünyanın başı belada olmaz mıydı
İnsanlığın ciğerine duman dolmaz mıydı?
Bence kriz mıriz hepsi bahane
Kan ve duman ticaretinde işler şahane.

Ankara, Şubat 2006

içtiğiniz her sigara bundan sonra, Irak da, Afganistanda, veya Dünyanın herhgangi bir yerinde kan akmasına neden olan silahlara kaynak sağlayacaktır. Gerçi siz zaten yerli sigara içmiyordunuz ya sizin için değişen bir şey yok.

Bir elin nesi var iki elin sesi var
TEKEL de bizim değil Elin

İrfan Kayagil

Katina

Oy Katina Katina
Yelken diksem yatına
Her limana yanaştın
Uğramadın çatıma.

Sari sari saçların
Kemençeme yay gibi
Pırıl pırıl parlıyor
Cemalin de ay gibi

Fırlamış da memeler
Sütlü akar dereler
Bu cilveler yüzünden
Hep bozuldu töreler.

Temel sana boş değil
Yaptıkları hoş değil
Kollar sana sarılır
Laz kızları darılır.

Oy Katina Katina
Yelken diksem yatına
Her limana yanaştın
Uğramadın çatıma.

Ankara Ağustos 2011

İrfan Kayagil

Kendiniz Olun

Gerçek arzularını söyleyebilseydi
Sadece gerçeği
Kendinden utanmak en büyük çelişki
Ne söylerdi,
Cesaretinden kalan tek çeyreği
Gerçekten kaçmak en büyük çelişki
Hiç itiraf ettiniz mi kendinize
Kendinizi ?
İşte bütün sorun bu bence
En büyük sorun,
Nedenini kendinize sorun
Başkalarının istediği gibi olmak yerine
Lütfen kendiniz olun.

İrfan Kayagil

Koca ınar

Hey gidi koca ınar, ne yıllar gördün sen
Köklerin toprağı kavramış, rüzgar eserken
Daha sıkı sarıl, yüzlerce yıllık dostuna
Hayvanlarda sana sığınır, güvenemezdi postuna

Dilin olsa da anlatsan hatıralarını bir bir
Belli konuşamayan dallarını kurtlar kemirir
Ya birer çiçek gibi salınan yaprakların?
Şahididir tarihte yaşanan en büyük aşkların,

Çok sıcaklar gördün sen, dostluklar kadar
Nice kışlar yaşadın, pişmanlıklar kadar
Her yılın ayrı bir hatırası gövdene kazılmış
Bilinmez şimdi neredeler, hangi sevdalılarının ismi yazılmış

Güneşi tutmak istercesine, yıllarca bekledin sabırla
En büyük sendin, koca gövden bir zaman incecikti, hatırla
Binlerce göçmen kuş hep sende konakladılar,
Dünyanın dört bir yanından haberler fısıldadılar

Tanık olduğun sevdalarla olgunluğına eriştin,
Kismet olursa, torunlarınızı da görürüm demiştin.
Sakladın binlerce sırları, dallarının arasında
Şimdi hepsi bir hiç oldu, oduncu baltasında....

Ekim 2002 Ankara

İrfan Kayagil

Kömür Karası

O kömür karası gözlerin var ya
Ne güzel bakardı.
Sevgi yüreğinde, ellerinde aynı kara
Alnın ak aslında, kömür tozlarının altında
Yürekleri kara kara insanlar
Seni karanlık dehlizlere ittiler.
Bir lokma ekmek bir hırka yeter
Hiç iş bulamayanlar senden beter
Dediklerinde, inandın sen de onlara
Bir lokma daha fazla olsun diye ekmeğin
Boğazında kaldı en sonunda.
Onlarsa zevk içindeler İstanbul boğazında
Bir yanlarında sarışın
Bir yanlarında esmer sevgili
Alınlarında utanmazlığın karası
Sen öldün arkadaşım
Oysa tek isteğin bir lokma ekmek parası
Kömür için için yanarken
Zehir saçardı dehlizlere
Yavaş yavaş ölmekteydin
Ciğerlerinde toz kömür,
Yıllarla bitiyordu gün be gün,
Her akşam kapkara hüznle geçen bir ömür.
Hep korkardın karanlıktan
Annen ışığı açık bıraksın diye
Dua ederken Tanrıya
Bilemezdin geleceğinin kapkaranlık olduğunu
Kader dedikleri, alınlarında utanmazlığın karası
Sen öldün arkadaşım
Oysa tek istediğin bir lokma ekmek parası...

İrfan Kayagil

Ankara Mayıs 2014

İrfan Kayagil

Körebe

Çomak sokmak arı kovanına,
Bir parmak bal dostlarına
Nedemek? bilirdi...
Ağlayan çocuk sesleri
Çok uzaklardan gelirdi.
Hiç duyulmayacak feryatlar
Okyanus dalgalarına yüklü.
Ölen analar, babalar ve ağıtlar
Savaş gemilerinin uskur sesleri
Hep sakladı bu gerçekleri
Bir ulusun utancı olacak
Vahşetin seçenekleri
Tohumlar ekildi, nefret yüklü
Cehennem meyvelerine gebe
Dünya oynuyorken körebe
İblis bile utandı iblisliğinden
Öldürmek için geldi medeniyet
Demokrasiydi oysa niyet!
Şimdi hasat zamanı,
Artırmak gerek ırgatları
İnsanlığın uyanmadan vicdanı
Haydi kaldırın şu harmanı.
Dünya hala oynuyorken körebe
İnanın cehennem meyvelerine gebe...

Ankara Ocak 2007

İrfan Kayagil

Kulun ulu

Kimi dostlar hiç duymadılar
Kimi dūřmandan hiç sakınmadılar
Ben kiskandım benden seni
Seni sevenler mi kiskanmadılar
Cami avlusunda kaldığım gibi
Yazın sıcağında solduğum gibi
Yalan Dünyada olduğum gibi
Külümü rüzgara savurmadılar
Dūřtüğüm feleğin eleği büyük
Benim evrenden yüreğim büyük
Kalanı sevenden hiç saymadılar
Sevdaya mazeret arama meğır
Seversen sevdiğin Dünyaya değır
ulundan kulu seçmezsen eğer

İrfan Kayagil

Kurtulmuşuz elbet de

Genliğin yarısı net de
İŖse, ekonomik sepet de
İhracat, ithalatın yarısı
Kurtulmuşuz elbet de

Fabrikalar dururken
Çiftçiyi mazot vururken
Altın fiyatına et de
Kurtulmuşuz elbet de

Camiler doldu taştı
Anaların gözleri yaştı
Uç asker daha şehit de
Kurtulmuşuz elbet de

Bankalar elden gitti
Milli servet eridi bitti
İnsanların canına yetti
Kurtulmuşuz elbet de

Domatesin tohumu kayıp
Artık üretmek de ayıp
Her gün avanta sayıp
Kurtulmuşuz elbet de

Eskiden, Türk, Kürt kardeş di
Belki biri birine eş di
Fitne memlekete yerleş di
Kurtulmuşuz elbet de.

Dersen ki bunlar yalan
Aslında amcandır halan
Bizde olmaz asla talan
Kurtulmuşuz elbet de...

Ankara Kasım 2010

İrfan Kayagil

Kurtuluş

KURTULUŞ

Her ölenin yerine fişkirir bir umut
Sen ağlama gidenlere, ey şanlı bulut
Sabret ne güneşler doğacak sonunda
Yüksel, sonsuza isteği buydu onunda

Azmini bilseydin bunca canın
Toprağa düşen her asil kanın
İster yağmur olsun isterse kar,
Ardında elbet binlercesi var.

Bil, ne gölgen ne geceler saklar
Her birinden hareler parlar
Sanırsın binlerce yıldız kaydı
Fırlatan oku, Altaylardan gelen yaydı.

Dönmeyecek gidenler biliriz,
Ölsek de, yıldızlarca geliriz.
Atamızdan gelir asil kanımız
Vatan için feda olsun canımız

irfan K. - Haziran 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Küçük İnsanlar

Habil olup Kabili kesen
Dünya da mazlumu ezen
Gelecek için geçmişi silen
Hepten hiçe küçük insanlar

Zaman geçer kalırmısın
Tarihten ibret alırmısın
Sultan Süleyman a kalmayan
Sana kalır, sanır mısın?
Hepten hiçe küçük insanlar

Ne Osmanlıdan kaldı sultan
Ne Mogol dan kaldı bir Han
Şimdi Mezopotamya viran
Hepten hiçe küçük insanlar

Sanma Çin de büyük ilim
Tarih bilir dönmez dilim
Zaman geçer görünür kelin
Hepten hiçe küçük insanlar

Dünya sana kalır sanma inan
Torpilin olsa Amerika dan
Bütün ömrün seksen yıl san
Sen yolcusun Dünya bir han
Hepten hiçe küçük insanlar

Hani şimdi nerede Bizans
Hatırlanır mı Rönesans
Hitler gitti kaldı Hans
Hepten hiçe küçük insanlar

İrfan Kayagil

Nefer

Senin resimlerin var, bazı camlarda
Yanında al bayrak
Savaş falan yok aslında
Ne de bir bayram, yakında
Neden durur bunlar hala.
Kimileri de korkarlar bayrak asmaya
Şark cephesinde oturuyorsa birde
Canı bile tehlikededir.
Nice can pahasına kurtarılmışken Vatan
Tehlikededir Bayrak asan!
Asılması gerekeni asamadık,
Bari bayrak asalım.
Biz de alıştık, alışsın demişlerdi
İnanmamıştık oysa
Vatan, millet sevgisi buysa
Yerinden kalkardın, kulakların duysa
Şapka devrimi, kılık kıyafet
Şimdi kavuk ile cüppeye ziyafet
İşte ülkenin hali
Bu durumdan pek memnun ki ahali
Yüzde elliye geçtiler
Demokrasi ile seçtiler
Ekonomiyi sorarsan, son hızda
Memleketinin yarısı, yardımla yaşıyor, bu bazda.
Yaz böyle geçer, şimdi izindegiz.
Bekliyoruz.
Oyları verdik beklediğimiz kaz da!
Daha çok demokrasi bu yaz da
İzindegiz, bu ülke senin eserin
Bugün yine şehit on üç neferin...

14.07.2011

İrfan Kayagil

Nobel

Amacı var her sözün
Kapalı olmasın gözün
Biraz sen gel biraz ben
Demokrasi ile çözüm

Ne etek öpmeli ne de el
Külah düşer görünür kel
Atmazsan sağlam temel
Ayırır götürür esen yel

Bir soysuza olsan kul
Samur kürkten bulsan çul
Yedi kocalı Hürmüz
Altısı ölse kalmaz dul

Sırtımızda soykırım yalanı
Vurmuşlar bize palanı
Kan aynı harman aynı
Anadolu tüter dumanı

Kimi şehit olur kimi gazi
Hatırla, unutulmasın mazi
Ayrılık tohumu ekenler!
Hep vatan evladı Niyazi

Ne etek öpmeli ne de el
Külah düşer görünür kel
Vatana hakaret ise emel
Sana da verirler Nobel

Yedi düvel hepsi birden önünde
Bekliyor seni soykırım gününde

İrfan Kayagil

Okumak

Bir Őair gönlünün resmini yapar Őiirlerinde
Bir ressam hissettiklerini resminde
İnsan okuyorsa kısa süren ömründe
Şairin Őiirlerini, ressamın ğizdiklerini
Canlandırır zihninde

Ankara, Aralık 2000

İrfan Kayagil

Orman

Yeşilin her tonu sinesinde,
Nice can barınır bünyesinde
Ağaçlar var orada binlerce,
Sirt sırta vermiş gibi kardeşçe.

Tutmak ister her biri güneşi,
Yapraklarda gizemli söyleşi,
Neler anlatılır ki bilinmez.
Kuş cıvıltıları da hiç dinmez.

Belki mutluluğun şarkısıdır;
Belki sevgilinin yankısıdır.
Uzaktan gelen o şen kahkaha
Yalvar, varsın çınlasın bir daha

Her biri hayat veren, ormana
Ağaçlardan birbiri ardına,
Yükselen duman boğarcasına
İnsan nasıl kıyar bunca cana.

Duyamadığın her sessiz feryat,
Yok olan gelecek ve bin hayat
Uzaktan gelen o şen kahkaha,
Yalvarsan da çınlamaz bir daha.

Bu yemyeşil cennet neyinize
Kazıkları sokun şeyinize.
Canlardan geri kalan sade kül
Size cehennem bile bir ödül.

Aralık 2001, ANKARA

İrfan Kayagil

Otuzbeş Yarısı Sanırdı Yolun

Otuzbeş yarısı sanırdı yolun,
Delikanlı sayılmazdı ama
Ne cevher fayda etti
Ne de yardımı oldu bir kulun
Yirmibirinde gidiverdi, rahmetli

Umutlarına yağarken kar,
Bu dünya gelirdi dar
Şöyle söylerdi peder;
Kötüler yaşar da hep iyiler gider!
Elbet bunda bir yanlışlık var.

Zamanla her şey unutulur,
Kimler geldi geçti iyisi zor bulunur
Nerede umutlarımızı çalan?
Her gecenin ardı elbet sabah olur,
Sonsuzun karanlık olduğu yalan.

Hayal meyal kalan hatıralar,
Gelecek, bir gün gelecek
Milletimiz aydınlığa erecek,
Umutlarımıza yetmez bu satırlar,
Saklayın onları çalmasınlar.

Vurmuşken güneşin kızılı bulutlara,
Gelse mahşerin dört atlısı,
Yıkılsa binaların bin katlısı,
Genliğe emanetse vatan,
Kimse gem vuramaz bu umutlara.

Dökülür onca yaprak, mevsim sonbahar
Kış da gelse, yağsa kar
Saymayın bu kaçınıcı cenaze
Dokunmayın acılar çok taze,
Her gidenin ardında binlercesi var.

Bilirsin, bu herkesin başında,
Bilmem nerede kaç yaşında,
Dünyada sürmesin saltanat
Özgürlüğe uçan her kanat,
Savaşın yazılacak mezar taşında

İrfan Kayagil

Öğüt

Sen bir Türk' sün unutma geçmişin parlak
Maziden gelen bu güçtür; sana ışık tutacak
Binlerce yıldır, hür yaşadın hükmederek
Öykünme batılıya, uymaz sana o gelenek.

Özün sözün bir olsun, dürüstlükten ayrılma.
Kapılıp batı rüzgarına, yaprak gibi savrulma.
Varsa bilim, elbet onu örnek alırsın,
Dost bilip, binme elin atına, sonra yaya kalırsın.

Sakin kılıç kuşanma, geçti elbet zamanı,
Çalış, kur, fabrikaları tütsün dumanı,
Eğitime önem ver, yaşat kültürünü,
Başarı senindir tutarsan; İrfanın öğüdünü...

Haziran 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Öteki

Biz tarih olduk
Hani eski bir hikaye
Delikanlılık çağımızdaki cevher
Bir şiirde geçer
Ya da ferhat ile şirin
Bu devirde ne şirinliği kaldın Şirinin
Ne de Ferhatın dağları delmesi
Şimdi delik olan pantolonun cebi
Ya da olmaması gerekenin bilmem nesi
Yani gök kubbe delinse
Okyanuslar yeryüzüne inse
Yine söndüremezler
Yangın yeri yeryüzü
Yüzsüzlerden yüzümüzde yok ya
Haydi neyse...
Eskindenmiş o ağacın altı
Şimdi bir beton yığınının ortasındayız
Üstümüzde camdan bir gök kubbe
Kalabalığın içinde
Yapayalnız kalpler
Sahte gülücükler
Bu gün var ya
Yarınlerden bana ne diyebilen
Züğürtlükler
Yarini olmayan
Dünü bilmeyen
Filizlenmeden gömülen
Üstüne ölü toprağı örtülen
Bir gençlik
İşte sen ve ben
Her şeyin sorumlusu değiliz elbet
Sence suçlu hep ötekisi
Ne nedenler
Ne sonuçlar
Ne geçmiş
Ne gelecek
Işıklar yandığında
The End diyecek
Hani oyuncu olsan neyse
Seyircisin seyirci kal
Diyenler mi seni yönetecek
Işıklar yanmadan
Bir an kapsan zamandan
Sahneye çıkıp
Avaz avaz bağırarak seni yönetmen yapmaz
Şenaryoyu değiştirmek için
Önceden donanmalısın
GELECEĞİNİ SEN YAZMALISIN..!

İrfan Kayagil

Özündeki Ben

Asıl güç sende özündeki ben
Gizemi arama, içinde evren
Ne büyüksün bir bilsem
İnsandır en küçük mucizen.

Ne geçmişin ne geleceğin
Sınırların yoktur senin.
Biz bilmesek kendimizi
Merhametin çoktur senin.

Ankara 2002

İrfan Kayagil

Pişmeyen Aş Yanar mı

Pişmeyen aş yanar mı
Bir kuru dal donar mı
Bir söyle binde işit.
Uçmayan kuş konar mı?

Sabırla pişirelim
Sevgiye erişelim
Sabreden dervif gibi
Muradı görüşelim

Ak akçe geçmez bir gün
Saklasan da samanı
Sevgisizse yüreğın
Aşkın gelmez zamanı

Tanrı elbet uludur
İrfan onun kuludur
Ben pişmeden yanarım
Yolum onun yoludur.

İrfan Kayagil

Rumeli Feneri

Unutmak istiyorum saçlarının sarısını
Veremeyeceğim başlık parasını,
Oysa her yan buğday başakları
Köyümü terk etsem bilmem?
Hem de şimdi harman zamanı!

Unutmak istiyorum gözlerinin yeşilini
Bulamam biliyorum bir eşini,
Öylesine bakıyorum şehrin caddelerine,
Yakamozları soruyorum Rumeli fenerine.

Sıla özlemi mi bilmem, üstelikte sarhoşken
Kanatlanıp uçmak geliyor içimden,
Tut ki döndüm köyüme, zaman vicdansız
Acımaz ki bana, birde evlenmişsen...

Bu nedenle unutmak istiyorum anılarımı
İçime gömmek sensizliğin sancılarını,
Öylesine bakıyorum şehrin caddelerine,
Yalnızlığı soruyorum Rumeli fenerine.

Unutmak istiyorum ılık nefesini
Çınlayan gülüşünü ve şuh sesini
Öylesine bakıyorum şehrin caddelerine,
Hasreti soruyorum Rumeli fenerine.

Dalgalar da acımasız, bekliyor zamanı,
Çürümüş koca fenerin her bir yanı.
Öylesine bakıyorum şehrin caddelerine,
Ölümü soruyorum Rumeli fenerine...

Ankara Kasım 2001

İrfan Kayagil

Rüya

Gördüğüm bu rüyayı hayırlara yorsalar
Ben yolumu yitirdim yolu sana sorsalar
Aştığım dağlar gibi, geçtiğim bağlar gibi
Gözlerin gülsün güzel olma sen ağlar gibi

Uzat bir tas içeyim, sevginin pınarından
Ya da bir öpücük ver, bal gibi yanağından
Dudakların kiraz mı, göğüslerin üzümdür
Söyle cilve mi, naz mı hasretime çözümdür

Gördüğüm bu rüyayı hayırlara yorsalar
Sevgi salıncağını yıldızlara kursalar
Uzanıp tutuversem, senden yana bir yıldız
Asardım baş ucuma, çalmasın hiçbir hırsız.

Uzat bir tas içeyim sevginin pınarından
Ya da bir öpücük ver, bal gibi yanağından
Gördüğüm bu rüyayı hayırlara yorsalar
Sevgi salıncağını yıldızlara kursalar.
Uzanıp tutuversem, senden yana bir yıldız
Asardım baş ucuma, çalmasın hiçbir hırsız

Ankara 19,08,2001

İrfan Kayagil

Sabret

İki dağın ikisinde bin hasret
Gönül der ki, sen hele bir sabret
Biz kavuşmasak, olmaz kıyamet
Bende değil serdedir keramet
Bir bağda bin olsa üzüm.
Bin üzümde bin ayrı lezzet
Koruk tan olur da helva
Gönül der ki, sen hele bir sabret
İçtiğim şarap değil belki de şerbet
Şerbetten şarap hasil olursa
Sözde değil elbet, özde keramet
Helal olurdu, haramsa şarap
İçenin mayasında olmasa nefret
Gönül der ki, sen hele bir sabret
Ademoğlu bir gün alacak ibret
Gecenin gündüzü gizlediği gün
Kesilir ömrüne belki son bilet
Bekleme o an, kimseden medet
Ne döner gidenler ne de bir haber
Felek diyorsa bu sana kader
Bir lokma, bir hırka bize yeter...

İrfan Kayagil

Saçlarının Her Teli

Saçlarının her teli
Anlatsın seni sevdiğimi
Yine de yetmez diyorsan,
Yıldızlar etsin yemini
Ya da şahit tut, gözlerinin rengini

Hasretin ne olduğunu
Ya sevdanın, karabasanlarını
Sahranın çöl olduğunu
Aşık olunca anlarsın
Sevginin göl olduğunu...

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Sen Hiç Yalnız Kaldın mı

Bir ormanın içinde
Sen hiç yalnız kaldın mı?
Ağaçlara anlatıp
Sincapları duydun mu?
Karıncaları izleyip
Takım ruhu gördün mü?
Kuş ötüşlerinde
Vals yapıp döndün mü?
Farkına varabildiysen
Anlatılanların
Sen hiç yalnız kalmadın
Bir ormanın içinde
Kuşlar oldu, yoldaş
Yılanlar sessiz sırdaş
Her can sana dost
Hepsi arkadaş
Belki koça şehirde
Yalnızlığın daha derindi
Eskimiş sevdalara ağladın
Hep alıp hiç vermeyenlere
Gönül bağladın
Yalnızlık belki bu yüzden
Bir ormanın içinde
Sen hiç yalnız kalmadın...

İrfan Kayagil

Sen Sevgili Sen Ana

Mutluluk yakışır sana
Ellerine öpücükler
Sen sevgili sen ana
Bilmez kimse
Dinmez içindeki fırtına
Sözlerde hasret
Bekler göz bebekler
Ömür boyu emekler
Gülse gülecekler
Ağlama üzülecekler
Mutluluk yakışır sana
Ellerine öpücükler
Sen sevgili sen ana
Bu rüzgar senden yana
Tanrı şekil verirken güle
Koku verirken sümbüle
Şes verirken bülbüle
Özelliklerinle
Hepsi kavuşmuş ödüle
Sen sevgili sen ana
Bilinmez içindeki fırtına
Sen sevgili sen ana
Mutluluk yakışır sana

İrfan Kayagil

Senaryo

Herkesin ayrı bir evreni var
Bütün yaşadıklarımızı
Biz programlıyoruz aslında
Sanal bir Dünya dayız
Düşüncelerinizi iyiye yöneltip
Mutlu olmayı düşlediğinizde
Oluyorsa tüm istedikleriniz
Programınızın kurgusudur bu
Kötü düşünceler içindeyseniz
Felaketler biri birini kovalayacaktır
Savaşların başlamasını kimse düşlemese
Savaşlar olur muydu sizce
Sevmeyi düşlemesiniz
Sevgilinizde olmazdı
Bazen bir figüransınız başkalarının düşlerinde
Başrollerde benliğiniz oldukça
Senaryo sizin için yazılır
Başkaları oynarlar yardımcı rollerde
Bazen kesişir, ayrı evrenler
Hayatın sonu geldiğinde
İnsanlar ölmez, boyut değiştirirler sadece

İrfan Kayagil

Seni Özleyeceğim

Sözlerde arama gözlerde gizli
Ruhumun nuru özlerde gizli
Sevdami yazıp söyleyeceğim
Gitmeden seni özleyeceğim
Çare olmaz, bu hasrete acılar
Tende değil yürektedir sancılar
Sözlerde arama gözlerde gizli
Ruhumun nuru, özlerde gizli
Kıymet veren elbet kıymetin bilir
Kader buysa, Şimdi elden ne gelir
Sevdami yazıp söyleyeceğim
Gitmeden seni özleyeceğim

İrfan Kayagil

Senin Gelme İhtimalin Varken

Henüz ikinci kadehteyim, zaman da erken
Buruk şarabın tadı, dudakların da yok öpmeye
Meze almak için çok düşündüm, akşam gelirken
Hiçbir şey almadım senin gelme ihtimalin varken

Kararsızım, bir kadeh daha mı koysam
Kırmızı elbet şarabım , dudakların olsaydı diyorum
İçiyorum, içiyorum da, bitmesin diye,
Kıyamıyorum, mantarın altında bir yudum kalsın
İçersin belki, senin gelme ihtimalin varken

Oturup şiir yazıyorum, kiraz kırmızısı dudaklarına
Bir gün okursun diye ...
Hep erteliyorum başkalarını sevmeyi,
Teninin hasreti yakıyor beni, saklıyorum bedenimi
Senin gelme ihtimalin varken

Eylül 2005 Ankara

İrfan Kayagil

Seninle Ölümsüzüm

Bir kadeh şarap, birde kırmızı
Yüreğimde ayrılıktan kalan son sızı.
En son hatırladığım
Seni yudumladığım.
Karanlığın koynunda
Sabaha dek uyukladığım
Ne ilk, ne de son gece,
Birlikte bütün bir ömür demiştin
Yoktun oysa, günlerce
Bir boşluk, yada yok oluşun öyküsü
Yalan elbet bu sadece doğanın dürtüsü
Sen de biliyorsun zamanın donmadığını
Mutluluğun sonsuz olmadığını.
Kanayan bir sonbahar sabahı
Uyanmadan aşkın ilahı,
Ne olur gitme diye yalvaracak mıyım?
Çaresizlerin çaresi, diye ağlayacak mıyım?
Boş ver duymamış ol istersen,
Acır mısın sensizliğimi görsen?
Hatıralarıma kazınan ilk sözün
Ben ölürüm,
Seninle Ölümsüzüm...

Ankara 2005 Aralık

İrfan Kayagil

Sensiz Yaşamak

Bir ınar gölgesi mi ne
Serinliğine tutsağım
Őar bedenini bedenime
İnanmazsan yeminime

Buzda yanan ateŐim
Çölde akan bir ırnak
Ne sensiz olur
Ne de sensiz yaşamak

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Ser Vermeden Sende Kalsın

Aydınlık gece, yansır tene
Sen benim ol kime ne
Gül dersem sevgilim gül
Kıskanır nergis
Leylaklar utanır, saklanır sümbül
Sazım çalar hasreti
Seni kuldan saymayalım
Sen melekler sureti
Neyleyeyim gönül yanmış
Belki düş belki masalmış
Aydınlık gece yansır tene
Sen benim ol kime ne
Aşık olan hep kanarmış
Kırık sazım şimdi çalmıyor
Gitme, zaman kalmıyor
Sensizlik sonsuz işkence
Aşk çözülmez bilmece
Bilmez kini nefreti
Sazım çalar hasreti
Sen melekler sureti
Kırık sazım çalmıyor
Gitme, zaman kalmıyor.
Dün olanlar dün de kalsın
Bir tek diken gülde kalsın
Gönül bu elde değil
Ser vermeden sende kalsın

İrfan Kayagil

Sere Serpe

Sere serpe uzanmış
Sıyrılmış hafiften eteği
Körpe mi körpe
Yumak yumak
Alı al, moru mor teni
Karıncalandı yine yüreğim
Yanıyor sanki kor
Bahar başına vurmuş
Besbelli,
Bir de müzik var
Saz çalıyor iki telli
Onun mu, benim mi?
Bu rüya;
Uyanıverirsem bitecek
Onunsa, güya
Ben gitmiyorum
Sabaha dek sürecek
Benimse;
Uyanmamayı diliyorum.

İrfan Kayagil

Sevdam Olsa Bir Bulut

Sevdam olsa bir bulut
Okyanus olsa umut
Yağmurları unutup
Çölde mecnun say beni

Gökyüzüne tutunmuş
Birde salıncak kurmuş
Derdi gamı unutmuş
Gökte yıldız say beni

Mevsim bir de baharsa
Çiçeklerde açarsa
Kıskanırken Akasya
Balın almaya gelmiş
Arılardan say beni

Şarkılardan bir demet
Aşkta olmaz merhamet
Gönlüme dersin sabret
Dervişlerden say beni

Hüzünle çalsa neyim
Bir kadeh şarap meyim
Ben delin divaneyim
Hayyamlardan say beni

Ağaçlar olsa kalem
Okusa Dünya alem
Yazılmaz benim çilem
İrfaniden say beni

Şubat 2004 Ankara

İrfan Kayagil

Seven Gözler

Kar beyaz tenin, saçların buğday sarısı
mitlerini, tutuverirdim kalsaydı yarısı;
Leyla kıskanırdı, olsaydım mecnun
Tüm gzleklerine, Şimdi meftunum.
Eskidendi bu sevgiler, demezen eğer,
Sevdalılar, aşk için ölürler, buna değer.
Her biri yalan olsa, söylenen sözler,
Asla yalan söylemez seven gözler...

İrfan Kayagil

Sevgi Candır Anlayana

Erişilmez dağlar mısın
Hasret ile ağlar mısın
Cennetinden şarabıma
Üzüm veren bağlar mısın?

Biz içelim kana kana
Sevgi candır anlayana
Kimi bilmez dengi nedir
Kavuşamaz İrfanına.

Kimi söyler kimi dinler
Aşıklar, Pirim diye inler
Gün geçer, gönül geçmez
Heder oldu aşka binler.

Köprüler gelip geçmeye,
Çeşmeler suyun içmeye,
Biz içelim kana kana,
Sevgi candır anlayana...

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Sevgi Gülleri

Çocukları sevgiyle eğitelim
Önce sevgiyi öğretelim.
Yeterli doymasa da bebeğin
Sevmeyi öğrensin meleğin.

Silah üretmezdi bu eller
Sevgi dolsaydı gönüller.
Bir gün elbet açacak
Tomurcuğu sevgiden, güller

İrfan Kayagil

Sevgiliye

Sana gülüm diyemem
Bir gün gelir solarsın
Sana canım diyemem
Canımı acıtırlar
Sana malım diyemem
Değerini biçemem
Sen bensin benden öte
Ruhum yanmışsa sevgi diye
Ne kalır bu bedenden geriye

İrfan Kayagil

Sevmeyene Sorulur mu

Ağlıyor gök kubbe
Benim gibi aşık mı ne
Her aşkın sonu
Delinir mi?
Biz eledik unumuzu
Bir bak dibi görünür m?
Kim kaldı kalbur üstünde
Su aldı, sel götürdü
Ne keremden ne Aslıdan
Ara iz bulunur mu?
Gitti gidenler nafile
Bu diyarda durulur mu?
Tavşan dağa aşık
Koşar durur yorulur mu?
Yanar yürek külhan ise
Buzdan köşke konulur mu?
Aşık olan elbet anlar
Sevmeyene sorulur mu?

İrfan Kayagil

Sıla

Bir ıslığa yüklemişim yükümü
Dönüyorum sılaya
Ne mal, ne mülk, ne para
Dönmeden
Sevdami tarttırmıştım kantara
Bu tartı bu yükü çekmez dediler
Tatmadan
Belki bütün aşklar palavra
Yatmadan soruyorum
Aşkın gramı kaç dolara?
Bilmeden
Yanlış trene binmişim!
Bu aslında Anadolu ya ilk gidişim
Ne Keremi tanırım ne Aslıyı
Girmeden
Tren Gümrük kapısından
Beyan edeceğim şeyi düşündüm
Ne mal, ne mülk, ne para
Ne de hasretim aşka
Neyim vardı vatan sevdasından başka...

İrfan Kayagil

Sizden Yana Canlarız

Biz, sizden yana canlarız
Dök derdini anlarız
Umman ne bilir devayı
Canlara can katanlardanız

Bu Dünya da bir dertli sen değilsin
Çelikten sertti senin için eğilsin
Özünü sev benliğin de yücelsin
Nice canlar geldi geçti,
Mağrur olma ne ezel ne ebetsin

Ya Muradın olur ya vuslata erersin
Bu günü yaşamazsan yarını neylersin
Anlatırsan yaşadığın dünleri
Çözülür geleceğin kör düğümleri

İnanırsan bütün bunlar laf değil
Hata olur, hepsi birer gaf değil
Kurt giyer bazen kuzu postunu
Dünyada seçemezsen dostunu
Canda, ara herkes böyle saf değil...

Ankara 2002

İrfan Kayagil

Sonun Başlangıcı

Kehanet değil
Sen BenDİN aslında
Geçmişden almıyorsan
İbret
Bitmez geleceğindeki
şiddet
Bu bir varoluş da değil
Yok oluşun öyküsü
İnsanlık da bencillik
Hayvanlık dürtüsü
şavaş ya da barış
Biribirini yaratan ikilem
Yaşam ve ölüm gibi
Biri başlangıç
Biri sonuç değil üstelik
Sonun başlangıcı...

İrfan Kayagil

Sonun Son Olduğu Yalan

Artık Őir yazamıyorum
Tükettiğim aşkıma
Artık maşal anlatamıyorum
Büyüttüğüm çocuklarıma
Zaman mı suçlu yoksa ben mi?
Bilmem gidenler gelir mi?
Nedenler yetersiz
Sonuçlar geçersiz
Çözülmez bir denklem
Kararsızlık ve ikilem
Bu kadar basit değil elbet
Bir başlangıcı vardı
Bir sonucu olacak sabret
Mutlu bir son yoktur
Mutlu bir süreç olabilir
Son, yeniliklerin başlangıcıdır
Gerçek bir son olduğu yalan
Her yaşam bittiğinde
Yeni bir yaşam başlar
Kumlar bile ezilen taşlar
Canın da, taşın da sonu olduğu yalan
Bütün acılar atalarımızdan kalan
Her yiten can, bin can verir doğaya
İsterseniz sorun bunu boğaya
Aşkın da, nefretin de sonu yoktur
Yaşanan süreç bitmiştir sadece
Buna şahit her gece
Ben çözemedim
Hayat nasıl bir bilmece?

İrfan Kayagil

Sor İstersen

Sor istersen aşkı, sevdayı
Kederi ve neşeyi
Bilmediğin bir şey kalmasın
Anlatmaya hazırım her şeyi
Yaşamadan öğrenebilirsen
Dinle ayrılık acısını
Yaşayamadıklarımızı,
Yarınları düşlerken,
Bugünü unuttuğumuzu
İtirafı da öğrenmelisin
Gerçeğin kolay olmadığını
Üçgenlerin karelere uymadığını
Deneyerek bulmalısın
Derinlerde bir yerde
Gizlenen sevgi tohumu
Buldu mu bir yolunu
Filizlenecek nihayet
Bir ömür bin nöbet
Sınırlı bir zaman dilimi
Sor istersen yine de
Anlatmaya hazırım her şeyi
Yaşamadan öğrenebilirsen.

İrfan Kayagil

Söyle Ne Var Soyunda

Ne yabancı ne elsin
Kız sen ne güzelsin
Güzelliğın huyunda
Söyle ne var soyunda

Şu dudaklar, şu gözler
Bu ten seni özler
Dudakların kor senin
Kaymak değil bal tenin

Sür sürüştür
Yahu bu ne gülüştür
Selvi gibi boyunda
Söyle ne var soyunda

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Su'ya Yazdım

Sevgilinin dudak tadı
Unutulmayan bir anı
Yerle değil gökle değil
Aşkı tenimle sarmalı

Yazdıklarına bakma sen
Anlatılmaz denemezsen
Zaman biter, aşksa bitmez!
Duman olur söndürmezsen
Islaktır bütün sancılar
Menekşe gözlüdür acılar

Serde değil gözde kurur
Elde değil tende durur
Neyleyim aşkın ile
İşvelerin deli vurur

İrfan Kayagil

Su Damlasının Öyküsü

Denizde yüzerken eşimle arkadaşım
Her biri birbirinden güzel binlerce damla
Bir gün, o sıcak ve parlak güneşle tanıştım
Çekti kendine cazibesıyla buharlaştım.

Tutundum birden, esen rüzgarın yelesine
Ulaştım gökyüzünün mavi penceresine
Karşıladılar beni onlarca, beyaz bulut
Her birinin sinesinde açmış, yeni bir umut.

Yuslata ermiş gibi beni kucakladılar
Üşümeyeyim diye sarıp sarmaladılar
Başladık hep birlikte uzun bir yolculuğa
Mola zamanı dediler erince, doruğa.

Kaldık bir süre heybetli dağın tepesinde
Üşüdüğümü anladım soğuk nefesinde
Bir ağırlık çöktü üstüme, belki de hüznün
Havadan düşünce bir kayaya değdi yüzüm

Donmuştum aniden, bu arkadaşına yapıştım
İlkbahara kadar birlikteyiz, anlamıştım
Sonra binlerce yeni arkadaşlar geldiler
Her rüzgar estiğinde türküler söylediler

Şanki Güneşin ılıkılığı bizi kaynaştırdı
İlkbaharın güzel kokusu da oynaştırdı
Gülüp oynayıp şen, yuvarlandık bir tepeden
Davet vardı belli, ovada akan nehirden

Sıla özlemi bizi nehirle buluşturan
Aslında bu dağın heybetiydi yarıştıran
Aktık hızla denize, bazen olduk çağlayan
Yok edilen ormanlar, bize olamaz engel
Biz murada erdikde, toprak oldu ağlayan...

Ankara Ekim 2001

İrfan Kayagil

Şairin Öldüğü Gün

Her tren kalktığında bir hüzün kaplar
Ayrılık habercisidir her kara vagon
Yufka yürekli aşklara gebe
Her aşkın arkasında kavuşamamak mı?
Hüzün mü saklı bilmem
Kara vagonlar kara sevdaları saklar
Vagonlar dizi dizi
Arkalarında hep hasretin izi
Aşk olmasaydı hiç olmasaydı
Yaşanır mıydı bunca hasret
Bir ince sınır
Aşk ve Nefret
Vagonlar dizi dizi
Şimendiferde hasretin izi
Sürüklenir gün be gün
Yas tutmasın şairin öldüğü gün

İrfan Kayagil

Şeytan Bunun Neresinde

Ne bilirsin ne çalarsın sazi
Tavuk verip beklersin kazı
Bin söylersen, birde dinle
Bahar gelmezse bekleme yazı

Her söylenene kanarsın
İnandığına yanarsın
Hey Allah'ın şaşkın kulu
Sen kendini ne sanırsın

İbret olsa bir nasihat
Yenir miydi bunca halt
Kimse üzerine almazdı
Samur kürk olsa kabahat

Ne içinde ne dışında
Şeytan insan başında
Ne küçük dür ne büyük
Ademoğlu yaşında

Ceviz ağacından sapı
Meşe olsaydı kapı
Bir ateşe kurban olur
Ahşap olursa, yapı

Fazla söze ne gerek
Dostu bilir de engerek
Dost bilmez insanoğlu,
Şeytan asi bir melek

İrfan Kayagil

Şimdi Gelsen

Seversin kavuşamazsın
Sevda olur bunun adı
Kerem olsa dayanamaz
İdam hükmü verse kadı

Sevda sevda yaman sevda
Ver cananı aman sevda
Koma beni yardım cüda
Şimşi şimdi şimdi gelsen

Yollar ırak gelsen gayrı
Ayrılığın olmaz hayrı
Yanar elbet yiğit bağı
Şimdi şimdi şimdi gelsen
Yollarına güller sersem
Ak gerdanın öpüversem
Şimdi şimdi şimdi gelsen

Neredesin ne bilem
Kimdesin ne bilem

Yüreğime düştü acı
Ayrılığın yok ilacı
Arzuların başım tacı
Şimdi şimdi şimdi gelsen

Neredesin ne bilem
Kimdesin ne bilem

Coşkun dere çağlıyorken
Dağlar bizi bağliyorken
Yardan ayrı ağliyorken
Şimdi şimdi şimdi gelsen
Yollarına güller sersem
Ak gerdanın öpüversem
Şimdi şimdi şimdi gelsen
Dağlar bizi bağliyorken
Yardan ayrı ağliyorken
Şimdi şimdi şimdi gelsen

Yollar ırak gelsen gayrı
Ayrılığın olmaz hayrı
Yanar elbet yiğit bağı
Şimdi şimdi şimdi gelsen

Ankara Kasım 2002

İrfan Kayagil

Şimdi Gülmek Zamanı Haydi

Haydi güle gül sen güle gül
Ütanma haydi neşeyle gül
Öyle böyle yap gönlümü al
Gamı bırak sen neşeyi çal

Bırak oynasın güzel kızlar
Hasret olmasın yürek sızlar
Haydi güle gül sen güle gül
Çırpıp kanat şakınsın bülbül

Öyle böyle yap gönlümü al
Şimdi Sazı kap neşeyi çal
Haydi güle gül sen güle gül
Sevdan koksun mis gibi sümbül

Artık sevmek zamanı haydi
Bilmesen olur elem neydi
Öyle böyle yap gönlümü al
Gamı bırak sen neşeyi çal

Bir türkü tuttur sende söyle
Ömürler geçmez yaşla böyle
Haydi güle gül sen güle gül
Seni beni kıskansın bülbül

Şimdi gülmek zamanı haydi
Bilmesen olur elem neydi
Haydi güle gül sen güle gül
Neşeyle dolsun onca gönül

Ankara Şubat 2004

İrfan Kayagil

TalanSA

Bu gün dünden mirasSA
Eskiler yaptı ne yaptıySA
Hiç kimse çekmedi,
Eskilerden çektiğimiz kadar
Göklerde uçarken anayaSA
Kıskanırdı yaraSA
Pazarda artsa fiyatlar
suçlanırdı PıraSA
Hiç üstüne alınmaz
Ekonomi ye BakanSA
Bilmem ne değişti
Eski hamam eski TaSA
Hancı değişti elbet
Yerinde durur hanSA
AB ye gireceğiz
Yeni dilimiz lanSA
Demokrasi varmış yokmuş
Bırak bütün bunları
Sanki kime taSA...
Ne gerek vardı tanklardaki balanSA
Satıyoruz her şeyi
Şimdi patron MuSA
Biterken şirketimiz
Dolacak bizim kaSA
Yaşasın TalanSA! ...

İrfan Kayagil

Tanrı Seni Bal Yaratmış

Güzel günleri anarken
Geçmiş gelir sanırken
Yarına ben ne diyeyim
Aşkın ile yanarken

Aşıkların efsanesi
Yaşatmaz dil yaresi
Sevgiye bent olmaz
Kavuşmaktır çaresi

Yaktın ateşi söndürme
Közü küle döndürme
Yarına ben ne diyeyim
Gel bu günü öldürme

Tanrı seni bal yaratmış
Bana Dünya da aratmış
Yarına ben ne diyeyim
Günler sensiz harammış

İrfan Kayagil

Tek Gerçek

Gerçek midir düşler kadar
Özüm belki sana tapar
Sevdam olsa akan pınar
Aşkın odu ile yanar.

Bilsen sende sevda nedir.
Belki candan öte gelir.
Bir çul için kul değildir,
Sevdan için yanar benim.

Kul edinmez, senden beni.
İrfanıdır seven seni,
Bir çul için kul değildir,
Sevdan için yanar benim.

Gördüklerim hepsi yalan,
Saklanır mı bunca talan,
Tüm servetten arta kalan
Bir tek gerçek; Aştır inan.

Ankara Ekim 2003

İrfan Kayagil

Tutuklu

Açtım da ucunu yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Derdimi dermeden bitseydi çilem
Benim yarım duydu, geldi mi bilem
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde
Açtım da ucunu yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Demirdendir kapı hepten kapanmış
Suçlu, yoksulluğu kader yapanmış
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde
Hür söyleme kelepçeyi vurdular
Köşklerini sırcadan da kurdular
Açtım da ucunu, yazmıyor kalem
Söyleme suçumu bilmiyor alem
Bu cefayı çeken elbet yorulur
Yetimlerin hakkı kimden sorulur
Hür söyleme kelepçeyi vurdular
Köşklerini sırcadan da kurdular
Hep zenginden yana oldu adalet
Biri yerken binler çekti sefalet
Gerçekse; ne ilimde ne bilimde
Bu diyarda hep kürkteydi keramet
Dört duvarın dördü birden önümde
Beklerim seni ziyaret gününde...

Ankara, Mart 2006

İrfan Kayagil

Türkü Söylesin Türkü

İrk değildir milliyet,
Ağem oğlu nihayet.
Özün ölkün bir ise,
Atan sana pir ise
Ayrılıktır cinayet.

Bölünme yutulursun
Birlikte kurtulursun
Sevgi dolsun Anadolu
Yolumuz birlik yolu

Laz ı, Çerkez i, Kürdü
Türkü söylesin Türkü
Sevgi dolsun Anadolu
Yolumuz Birlik yolu

Birlikle destan yazdık
Zalime mezar kazdık
Laz ı, Çerkez i, Kürdü
Türkü söylesin Türkü...

İrfan Kayagil

TV de Dizi

Hep yeni bir şeyim olsun isterdim
Mesela çocukken yeni bir oyuncak
Oyuncak nedir bilmezdik ya
Bilsek de nasıl alınacak...
Tel arabayı kendimiz yapardık elbet
Babam derdi ki oğlum sabret
Ne kaldı şunun şurasında aybaşına,
Alırız Nihayet...
Sen ayağındaki yırtık pabucu giymeye devam et.
Az biraz delikanlı olduk sonunda,
Yeni kız arkadaşlar da gerek
Eskisi var mı ki zevzek ?
Yeni bir yer görmeyi hep çok isterdim,
Kasabanın dar sokakları
Kalenin taşları sıktı artık beni derdim.
Şehre şöyle bir uğrasam,
Belki göğsümü bile gererdim
Neler görürdüm neler
Yeni bir film, bana göre tabi
Oysa çevrileli belki yarım asır olmuştur ya
Hadi neyse, benim için yeni
Seni de ben düşünemem...
Filmi bırak, şimdi ki çocuklar nette
Benimkisi film bile sayılmaz, bir düş elbette.
Üç otuz paraya sinemaya sokmazlar adamı
Nereden seyredeceğiz biz Fransız madamı
Belki Ahmet Tarık Tekçe olabilir,
Ya da Aysel Tanju doldurdu sahneyi
Bunlar çok eski nostalji
Gerçi yine seyrediyoruz Huysuz Virgini
Şimdi moda, her kanalda bir dizi
Dizi olsun olmasına da, biraz anlatsın bizi.

İrfan Kayagil

Veda Öpücüğü

Dudaklarının ıslaklığını son kez tatmışım
Sonrayı bilmem, şimdiden yanmışım
Güzel anılarımız var hatırlanması gereken,
Hep hayaller kurardım seni beklerken.

Hüzün ve ayrılık yoktu bunların arasında,
Bilmem nasıl yaşarım ömrümün kalan yarısında?
Gözlerindeki kıvılcımlardı aşkımızı tutuşturan
Hep o rastlantı canlanır gözümde, bizi buluşturan.

Deniz mavisi gözlerinin derinliklerine daldım,
Bütün hünerlerimi sergileyip gönlünü çaldım,
Söz vermiştik birbirimize, bir ömür boyu sürecek,
Sevgimiz artacak, hiç eksilmeyecek.

Her bahar, birlikte papatya falları açardık
Her sonbaharı birlikte yaşardık,
Kırlarda birlikte koşar, belki uçardık.
Bilmem kaç kışı birlikte uğurladık.

Seni doğan yavrumuzdan bile kıskanmıştım,
Çok sonraları, sevgini paylaşmayı alıştım,
En tatlı anneydin, emzirirken bebeği
Kıskandırırdın, güzelliğinle meleği

Beni beklerdin penceremizin önünde
Her gün taht kurardın, benim gönlümde
Bu sevda bir ömür boyu sürsün derdim,
Veda öpücüğü vereceğini nereden bilirdim.

İrfan Kayagil

Vuslat Zamanı

Bir gonca gülsün yalnız başına
Sanki girmişsin on beş yaşına
Yanarım senin hilal kaşına
Çıldirtma beni Allah aşkına! ..

Tutsağındır gönlüm bedenine
Tenimin özlemi var tenine
Kimse gem vuramaz şehvetime
Çıldirtma beni Allah aşkına! ..

Kavuşmak günü deseler yakın
Sana sunardım canını Hakkın
Benden başkasının olma sakın
Çıldirtma beni Allah aşkına! ..

Senin hasretinle yanıyorum
Tufan olsa sönmem sanıyorum
Gökyüzünde seni arıyorum
Çıldirtma beni Allah aşkına! ...

Elbet kıskanırım seni elden
Kokun gelir sanki esen yelden
Sönmez bu aşkın ateşi selden
Çıldirtma beni Allah aşkına! ..

Vuslat zamanı gelmeli artık
Fırlamış göğsün gömleğin yırtık
Dönemem gemileri de yaktık
Çıldirtma beni Allah aşkına! ..

18.08.2001 Ankara

İrfan Kayagil

Ya Sen Ya Ben yada Biz

Ya sen ya ben ya da biz
Bu dünyada bir hiçiz
Dünya durmadan döner
Yaratılış hep sürer

Yaratan ancak baki
Bizler zavallı fani
Kalsın senden bir eser
Kalmazsa yeller eser

Ya sen ya ben ya da biz
Bu dünya da bir hiçiz
Zalim yaparda sefer
Sevgi demiri keser

Çıkmazsa başka fırsat
Dünya da olmaz hasat
Bir kula bin nasihat
Tükettim nefesimi

Toprak bize bir ana
Kul kurban yaradana
Ya sen, ya ben, ya da biz
Vatan için bir neferiz

İrfan Kayagil

Yakarış

İnanırsan anlarsın
Yarattığı canlarsın
Bu can sana emanet
Canlara can katansın

Yaratan da o hikmet
Verirse bize nimet
Kıymetini bilelim
Sağlık sıhhat afiyet

Dert verirse devası
Mutluluktur sefası
Girersen bir günaha
Ahrettedir cezası

Hatan olursa İrfan
Yaradan a sığınsan
Affeder elbet seni
Gönülden İnanırsan

(Ankara, 2002)

İrfan Kayagil

Yalnız Değiliz Bu Evrende

Yalnız değiliz bu evrende
Ne geçip giden sevgiler
Ne de gelecek günler
Sahiplerini bekler

Kayıp giden her yıldız
Bunca caba bunca hız
Ne seni ne beni bekler
Biliyoruz,
Gidenler dnmeyecekler.

Haziran 2001 Ankara

İrfan Kayagil

Yarılanmış Yüreğim Yaralardan

Yarılanmış yüreğim yaralardan
Kan rengi neden böyle kırmızı,
Bir bedende tutsak
Gün ışığından mı utanıyor?
Neden medet umar ki karalardan
Damar da durmaz derler, akacak kan
Vur da aksın, bu bir intikam
Sabahı beklemene de gerek yok
Her gün ölürken güzellikler
Geceler boyu kan emen vampirler tok
Bekliyorlar alacakaranlık kuşağında
Yitecek bir canın lafı mı olur.
Çağır Azrail gelsin, sanki uşağında
Ben miyim gidecek olan?
Sen de olma istersen.
Nefrete gerek yoktu, sevgiyi bilsen
Sabahladığım yalan gecenin koynunda
Ben hasreti, sen nefreti seçtin
Asıl kalleslik senin soyunda
Bin asır geçti insanoğlu hep aldattı
Bu yüzden hasretim dürüstlüklere
Güzel ve çirkin iyi ve kötü
Hepsi bir arada, yaşanacak bu hayattı
Ne senin ne de benim;
Her zaman kaderin borusu öttü...

Şubat 2006

İrfan Kayagil

Yeşil Kart

Satamadığım son simitler
Eve götürmeyi de canım istemiyor
Daha dünden kalanları yemedi çocuklar
Tavuklara da kıran girdi yine yitti ümitler.
Oğlum, baba be diyor; satsana hepsini,
Biktık artık bu bayat simitlerden
Yarin et alda gel eve bir lokma olsun.
Çocukların et yemesi gerek diyorlar
Bizim öğretmen de söyledi
Hadi baba et alda karnımız doysun.
Kolay söylemesi be oğlum yarım okka et
Kaç para bilir misin?
Akşama dek zaten pabucuma sığmaz oldu ayaklarım
Altı da delik, içi de su doldu.
Var bir tane daha ama onu bayrama saklarım
En iyisi yarin onu giymek
Romatizmalarım azdı, kaç gün daha çalışabilirim
Hemen doktora gitmeliyim, hem dinlenmiş olurum
Yeşil kartım var, kullanmak gerek
Son aldığım ilaçlarla biraz meyve almıştım manavdan
Belki yarın da kasaba birkaç ilaç verirsem,
Bir dirhem et verir mi bilmiyorum meret?
Onların tuzu kuru, doktor sırasına ben giriyorum
Kim bilir bunca ilaç kaç paraya
Bu kart da olmasa zaten hepten yanmıştık.
Bunca yıl, bir çocukla nasıl idare ettik,
Eczacı, ilaç yerine o şeyleri vermeseydi.
Hanım yine gebeydi.
Öksürük şurupları işe yaradı,
Yuvarladım ikisini birden buldum kafayı
Bu hafta sonu yine içsem mi kararsızım?
Gerçi, içmek günah diyorlar iyi ki parasızım
Yoksa şeytana uyup günahkar olacaktım.
Alkol yasaklanacak galiba,
Şurubu da yasaklamazlar inşallah, ben zaten öksürüyorum
Ö ister kafa buldursun, ister öksürüğümü durdursun
Akşama verebilirim birkaç ilaç, tart derim usta tart
Seni çok ama çok seviyorum yeşil kart...

Aralık 2005, Ankara

İrfan Kayagil

Yeşil Kart 2

Memleket tütüyor burnuma,
Dönmeyi yediremem ki gururuma
Dolar da çok ucuz diyorlar
Sanırım çaldıklarını yiyorlar.
Boşuna mı çektik onca zahmeti
Babamıza bile okuttuk rahmeti
Bak unutuldu her şey,
Kurumlar batarken, nedir ki birey
Nice civanlar can verirken sılada
Kim arar bizi bu kıta da.
Söyleyin, götürülenlerde tek miyim?
Ben gurbeti böyle çekecek miyim?
Çok ama çok yalnızım
Dönmekte kararsızım.
En çok korktuğum, sakladığım dolarlar
Bir bulunsa; çocuklar sakalımı yolarlar.
Yok, kalmak lazım dönemem
Çocuklarımın geleceğini gömemem.
Hanıma da söyledim, düşünme artık ananı
Zaten yerinde de bulamazsın babanı
Şimdi dönmek değil kalmak zamanı.
Kim kurtarır sonra bizi,
Kurtaramadıktan sonra yeğenimizi.
Yeni iki villa alırız en iyisi
Birisi dağda, birisi deniz seviyesi
Hortumdan falan uzak
Kimse kurmadan bize tuzak
Gerçi bize de hortumcu dediler
Onlar ciğere uzanamayan kediler
Öğrendim hortumun ne olduğunu
Bizi ta Amerikalarda bulduğunu
Dümdüz olmuş önceki aldığımız
Demek anlaşılmiş çaldığımız
Bu hafta Noel tatili
Ver elini Miami, olmadı Tahiti
Artık Vatandaş sayılırız
Ne giderken sorarlar
Ne gümrükte yorarlar
Hanım, saçlarımızı sarıya boyatalım
Bizi arayanları uyutalım
Saçlarımız sarı gözlerimiz maviyse;
Anadolu da işimiz ne,
Tatil yapacak yer mi yok
Sırtımız pek karnımız tok
Orada içki de yasaklanacak
Bize göre yer bulamayız kalacak
Artık vatanımız burası,
Vatandaşlığımız çıkacak, ne kaldı şunun şurası
Sevgilim dur havyarcıya gelmişiz.
Burada yaşamak ne rahat, tart usta tart
Seni çok ama çok seviyorum yeşil kart

Ankara, Aralık 2005

İrfan Kayagil

Yıllardır Hasretindeyim

Eski bir istasyonda bekler bir şimendifer
Ya kömürü kalmadı ya gözlerinde yok fer
Çok seneler geçti, kimler bindi kimler indi
Bu trenin yaptığı bilmem kaçınıcı sefer

Nice sevdalılar ki bu trenle kavuştu
Ya sonsuzluğa gidenler kimlerle buluştu
Her yanı nasıl buram buram ayrılık kokar
Bekler beni bilmem, hangi istasyonda yar

Uzanan bu raylar sanki ufukta kavuşurlar
Geçtikçe tren bilirim aşkımızı konuşurlar
Bu trenin yaptığı bilmem kaçınıcı sefer
Her geçişinde bu istasyonda yeller eser

İşte bende, sanki bu eski şimendifer
Ben artık gidemem bekliyorum bu sefer
Uzanan bu raylar sanki ufukta kavuşurlar
Geçtikçe tren bilirim aşkımızı konuşurlar

Kimi ayrılıklar elbet bir gün bitecek
Dönmeyenlerin özlemi ebediyen sürececek
Giderseniz sizde sevgilime selam söyleyin
Yıllardır beklerim, anlatın hasretindeyim...

Ankara Mayıs 2001

İrfan Kayagil

Yoksulluğun Türküsü

Bu bir aşk hikayesi değil,
Var olmanın hiç değil, yok oluşun Öyküsü
Çaresizlik; cahilliğin ülküsü
Anadolu da yoksulluğun Türküsü.

Terk edilmişliğin girdabı belki de,
Yıkılmış köy evlerinin karabasanı,
O delikanlının, sıladaki son anısı,
Hani, o efendisi milletin? Anadolu köylüsü
Anadolu da yoksulluğun Türküsü.

Bir zamanlar o da savunmuştu Vatanı
Açıklamak zor şimdi, akan bu kanı
Sanki her şeyin sorumlusu, sürü içgüdüsü
Anadolu da yoksulluğun Türküsü.

Yaşamak varken hür ve kardeşçe
Nice canlar yitirildi kallesçe
Var olmanın değil yok oluşun öyküsü
Anadolu da yoksulluğun Türküsü...

Ankara 2003 Ocak

İrfan Kayagil

Yoksun Aslında

Görüyorum oradasın
Yoksun aslında
Uzatıp ellerimi tutamıyorsam
Yoksun aslında
Bir yıldızın ışıklarına
Salıncak kurmuşsun
Gidip geliyorsun
Uzatıp ellerimi tutamıyorsam
Yoksun aslında
Görüyorum oradasın
Bir yıldızın ışıklarına
Salıncak kurmuşsun
Gidip geliyorsun
Karar ver
Gün doğumuna az kaldı
Yıldız ışıklarını yitirdiğinde
Çok geç olacak
Gecenin bitiminde
Yitirdiklerinden
Bir hiç senin olacak

İrfan Kayagil

Yolla Bana Sevgini

Yolla bana sevgini
Bulur elbet dengini
Saçlarının rengini
Özlüyorum Sevgilim

Sulardaki şırıltı
Gözlerinde pırıltı
Kulağımda fısıltı
Özlüyorum sevgilim

Yolla bana resmini
Unutamam ismini
Ben başka birisini
Sevemem ki sevgilim

Teninin Kokusunu
Öptüğüm dokusunu
Gözlerinin rengini
Özlüyorum Sevgilim

İrfan Kayagil

Zaman

Zaman dolunca sanırım gitmek gerek,
Her güzel şeyin biteceğini bilmek
İşte bu yüzden doyusuya yaşamak
Her şeyi, ama her şeyi göze almak.

Bazen saniyeler ne denli uzun gelir,
Beklemek sanki işkencedir.
Bazen de bir ömür yetmez
Bir de yanındaysa sevdiğin.

Neden yaşadıklarımıza yanmak,
Asıl yaşayamadıklarımız,
Sevgiden ve sevdiklerimizden uzak
Bizden çalınan zamanımız.

Ne kadar kısadır, mutluyken zaman,
Sanki gökteki yıldızdır kayan,
Elimizden uçup gidecek
Böylesi anların kıymetini bilmek gerek

Hatıralarla, avunmak mı sanki yaşam?
Hep birşeyler vardır bizi aşan.
Veda zamanı gelmeden yaşamak;
Her şey, ama her şeyden haz almak.

İrfan Kayagil

Zaman Acımaz

Ne yılları durdurabilirsin, ne günleri
Unutma bir gün solacak gonca gülleri
Geriye akmaz ki zaman,
Hep bir şeyler götürür, aratır dünleri.

Zaman akar gider, bir su gibi,
Ne başı vardır ne sonu
Hayat ölünce biter mi?
Öyle derin ki bulunmaz dibi.

Ankara 2001

İrfan Kayagil

Zaman Aşımı

Yükümüzü turalım
Bu günü kurtaralım
Malı mülkü satalım
Millete çamur atalım

Halka verirken talkını
Birileri yutardı salkımı
Bir kula bin eziyet
Osmanlı dan meziyet

Yalanlara kanarız
Her seçim aldanırız
Pul olurken paramız
Puro içerdi ananız

Götürdüler anan ile aşını
Hesabı yok zaman aşımı
Çıkmazsan malına sahip
Ne yazsın sana katip

Bu günler dünden miras
Millete tutturun yas
Bazen amca, bazen bacı
Eskidir, almaz antikacı

Döviz ile yatarsan
Borç alıp da batarsan
Kimden umarsın medet
Geçmiş sana bir ibret

Vatan gençliğe emanet
Aman Ata kıyam et
Öyle büyük ki rehavet
Kurtaramaz Şehadet

İrfan Kayagil

Zamanı Düşünmek

Zaman bir asu olup koştuğunda
Dizginlemek mi istediğın yoksa!
Atlayıp sırtına, tutup yelelerinden
Gitmek dörtnala
Bir sahilde uçsuz bucaksız...
Yalarken denizin köpükleri nalları
Saçlarım bir kuş olmaya çalışıp
Açmışsa kanatlarını
Rüzgarın o serin öpücükleri
Boğarken mutluluk sevincine
Tenimin her noktası,
Zamanın hiç geçmediğı anlardan birini yakalamışken
Düşünmek ne diye zamanı!

(HE)

İrfan Kayagil

Zindan

Damlıyor tavandan zalimin zulmü
Zindan delmiyor aklımın ilmi,
Dayanmaz bu acıya yufka yürekler
Yarım beni , ben özgürlüğü bekler

Taş duvarlar sanki feryat boğuyor
Yaktığım ağıtları kimse duymuyor
Damlıyor tavandan zalimin zulmü
Zindan delmiyor aklımın ilmi,

Üstüme çörelendi bütün karanlık
Çektik bunca acıyı kime yarandık
Damlıyor tavandan zalimin zulmü,
Zindan delmiyor aklımın ilmi.

Aklım uçtu sanki, bedenim tutsak
Gerçek olmasa da düşte buluşsak
Damlıyor tavandan zalimin zulmü,
Zindan delmiyor aklımın ilmi.

Dayanamam artık ben bu acıya
Zindana değil yüreğimdeki sancıya
Damlıyor tavandan zalimin zulmü,
Zindan delmiyor aklımın ilmi.

Ankara 2002 Kasım

İrfan Kayagil